STRIPWEEKBLAD

PEP

nr 24

LOSSE NUMMERS 90 CENT
ABONNEEPRIJS 75 CENT
PER NUMMER

DEZE week in DIT blad: Carly Simon! Pepita en Pietje Pep ontmoeten piraten! En... Iznogoedh! Miam!

pep POST

POSTBUS
6003
HAARLEM

HOOFDREDACTEUR
Frans Buissink
CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij
REDACTIE
Maarten Boom
Annemarie Broek
Jan van Erp
Frits van der Heide
Hans Keeris
Anneke van Wissen

Stripweekblad
pep
Nr. 24 15 juni 1973
een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en spor
Postbus 6003, Haarlem,
Azieweg 1.
telefoon 023/31.92.00

MAN

Er kwam laatst een man aan de deur om te vragen of ik, of mijn moeder, of mijn broeder (ben ik mijn broeders moeder?) een abonnement op PEP wilde hebben. Hij was gekleed in een zwart jasje en een gestreepte broek, en hij rook een beetje naar vis. Ik heb hem zolang in de kelder opgesloten, ik weet ook niet wat ik met hem aanmoet. Maar ik vertrouw hem niet, hij is vast niet echt. Kunnen jullie me vertellen of het een bedrieger is of niet? Hij zegt dat hij Pietje heet. Haha. Dat zal wel.

Steven Wonder, Monnikendam

Laat hem maar een tijdje afkoelen.

VRAAGTEKEN

Ik was net zo blij dat de Argonautjes weer begonnen waren en wat zie ik in PEP nr. 14? Géén Argonautjes!!! Had dat soms iets te maken met Olivier Blunder met dat grote vraagteken? Hij moet een keer ophouden met al dat geklets en goeie strips als de Argonautjes ook eens aan het woord laten!

Bart Beekhuis, Groningen

Soms zijn we wel blij dat Olivier zo veel kletst...

BELOOFD

In PEP 38 van 1972 (al meer dan een half jaar geleden dus) was het eerste deel van het Blake en Mortimer-verhaal „De drie formules van professor Sato" afgelopen. Onder aan die bladzijde werd toen beloofd: „**Binnenkort** in PEP: Mortimer contra Mortimer!". Het is inmiddels april 1973 en nog steeds is dit verhaal niet verschenen! Mijn vraag is nu: waar blijft „Mortimer contra Mortimer"? Hopelijk komt hij gauw, want ik vind het een van de beste, zo niet DE beste, strips die er zijn. Blijf vooral doorgaan ze te plaatsen, anders wordt PEP een stuk slechter!

Oscar Niezen, Leiden

Edgar Jacobs heeft „M.c.M." nog niet af. Dat vinden wij óók jammer.

DROMEN

Eén van de mooiste strips in PEP vind ik Philémon. Ik droom wel eens en dan beleef ik ook allemaal van dat soort dingen. Alleen kan ik ze niet zo mooi tekenen als Fred. Het is natuurlijk niet precies hetzelfde, maar als ik het bekijk en lees, is het net alsof ik droom. Ik hoop dat jullie begrijpen wat ik bedoel, want ik zeg het een beetje verward, geloof ik.

Loes Houtsager, Enschede

We begrijpen het best. Droom ze.

GEWELDIG

Ik vind Uw blad geweldig. Asterix geweldig, Titus geweldig, Joris PK geweldig, enz. Maar Toenga moet een beetje langer worden. En ik zou ook graag willen (als het kan) dat Engelbert een heel lang verhaal wordt. De rest van uw blad is geweldig.

Peter Jansen, Eindhoven

Toenga houdt het voorlopig op korte, doch spannende avonturen. Lange verhalen van Engelbertje? Nee, dat kan echt niet.

HERHALING OPROEP

Twee weken geleden vroegen we je oude foto's, plaatjes of prentjes op te sturen waaruit Pietje Pep een keuze kan maken bij het illustreren van zijn verslagen. Welnu, we hebben nog NIETS gezien! Dat kan ook niet, want op het moment dat we dit schrijven moet PEP 22 nog gedrukt worden. We hebben dus nog hoop.

De Redactie

De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

Losse nummers 90 cent verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. **Abonnementen** 75 cent per week of f 9.75 per kwartaal (13 weken). Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Betalingen** Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen klachten enz.** Abonnees die het blad via de **bladenman/wederverkoper** ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: **Amsterdam** — Parnassusweg 215 — tel. 020-736211-736212. **Alkmaar** — De Laat 12-14 — tel. 02200-12587. **Arnhem** — Boulevard Heuvelink 147 — tel. 085-451551-451552-451553. **Breda** — Jorisstraat 20 — tel. 01600-52250-52251. **Den Haag** — Stationsweg 76 — tel. 070-632944-632947. **Eindhoven** — Stratumsedijk 23 h — tel. 040-112625. **Enschede** — Brinkstraat 121 — tel. 05420-15828. **Groningen** — Ged. Kattendiep 29 — tel. 050-125650. **Leeuwarden** — Verlengde Schrans 26 — tel. 05100-28330. **Roermond** — Schepen v.d. Portenstraat 20 — tel. 04750-29988. **Rotterdam** — Brandersplaats 12-13 — tel. 010-132080. **Utrecht** — Bartoklaan 21 — tel. 030-938941. **Vlissingen** — Grote Markt 14 — tel. 01184-3939. Voor abonnees die het blad **per post** ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, postbus 299, Haarlem, telefoon 023/319200. **Adreswijzigingen** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie Inlichtingen, klachten enz.). **Advertenties** Admedia B.V., postbus 7902, Amsterdam, tel. 020/443744. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 — Antwerpen, tel. 03-382380. Postrekening-nr. 83405. **Agency for Canada** Dutch Magazine and Book Import Cy. Whitby. **Halfjaar verzamelbanden** (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvrage verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6.95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6.95 + f 1.— verzendkosten (totaal dus f 7.95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Extra Uitgaven, Haarlem. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP".

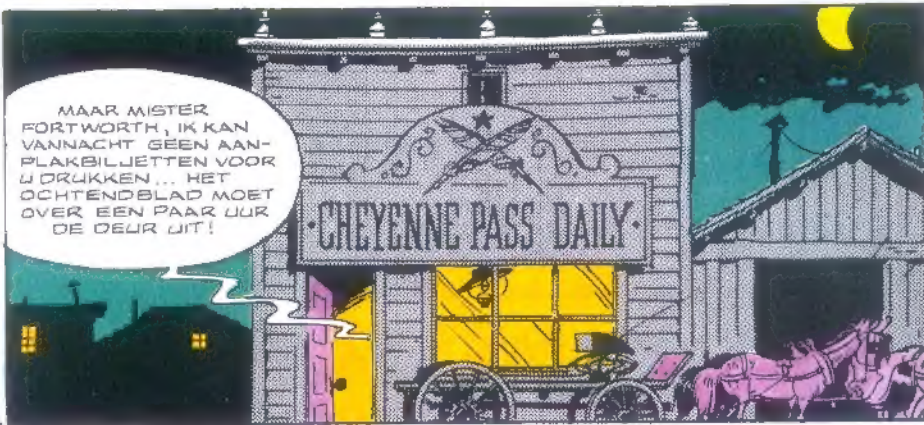
LUCKY LUKE

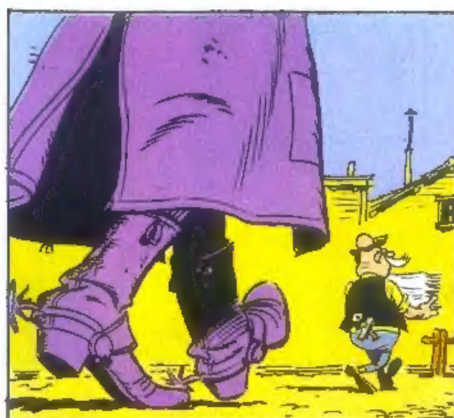
* DE CHEYENNE PASS DAILY BESTAAT NOG STEEDS. DE OPLAGE IS TEGENWOORDIG ERG HOOG, 1.250.000 EXEMPLAREN, MAAR HET DAGBLAD VERSCHIJNT NOG ALTIJD TE LAAT. DE KRANT VAN DINSDAG IS PAS WOENSDAG TE KOOP...

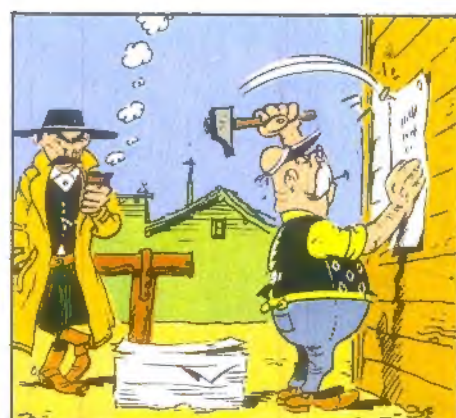

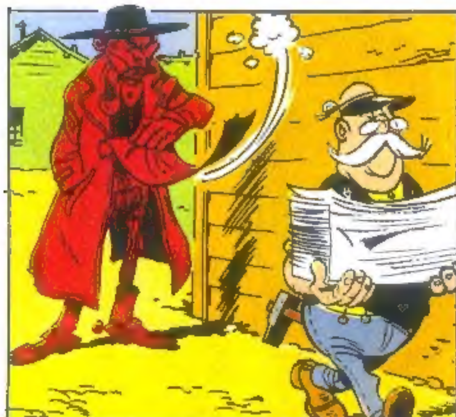
TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS
VERTALING: JAN DE ROOIJ

de premiejager

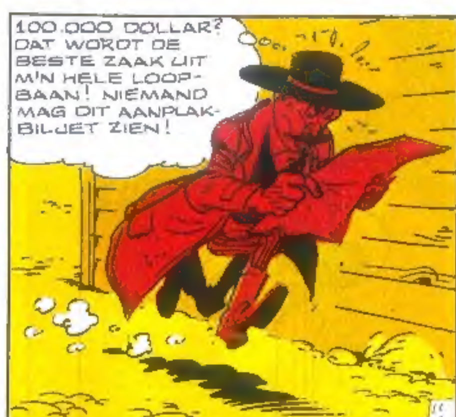

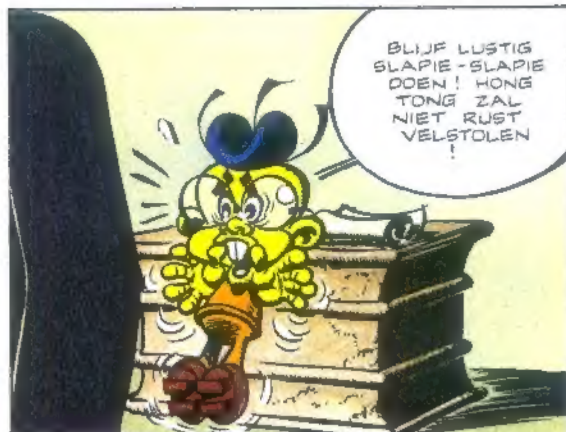

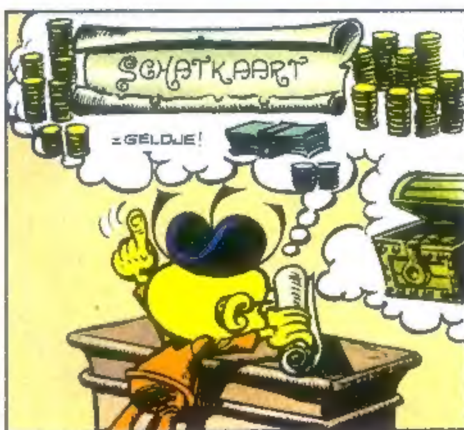
WORDT VERVOLGD

AMBROSIUS

HUUU! GLOTE GLIEZEL IN KISSIE-KISSIE!

BLIJF LUSTIG SLAPIE-SLAPIE DOEN! HONG TONG ZAL NIET RUST VELSTOLEN!

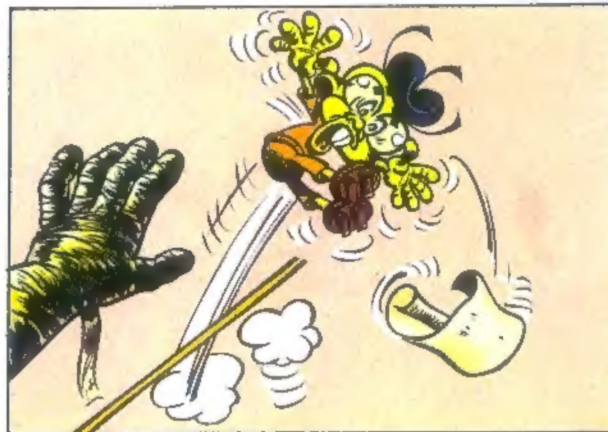

?? HEÉÉ, KIJK. LOL PAPYLUS, PAPYLUSLOL! DAT IS VAST...

SCHATKAART
=GELDJE!

VEEL OGIE-OGIES... IS HELE PUZZEL. WAAL IS SCHAT NOU? MISSCHIEN WIJST HAND NAAL SCHAT. MAAL...

WÈLKE HAND ?

?! HAND!!!

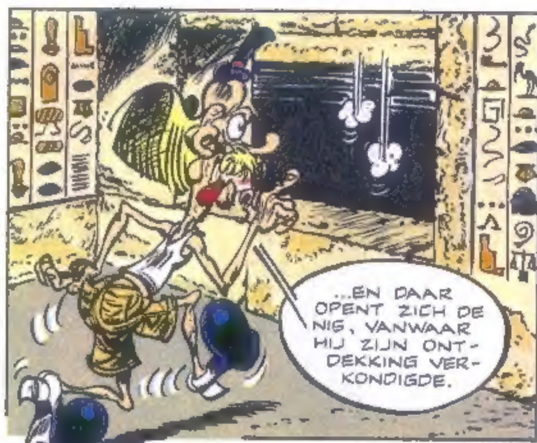

UH ?
UGH ?
太好
AHA! HONG TONG NAAR IK MEEN...

...DEZE UITDRUKKING GEBRUIKT HIJ ALTIJD, ALS HIJ EEN BELANGWEKKENDE GRIEZOLOGISCHE ONTDEKKING HEEFT GEDAAN.
11

TEKENINGEN:
GIDEON BRUGMAN
TEKST:
L. HARTOG VAN BANDA

de levende mummie

WORDT VERVOLGD

ROB PALLAND

EN DAN TE BEDENKEN, DAT IK TWEE PAAR SOKKEN AAN HEB OM GEEN KOUDE VOETEN TE KRIJGEN!

ALS JE MET DIE VERDRAAIDE NEPTUNUSTANDEN TE MAKEN KRIJGT, HEB JE WEINIG KANS OM DAT TE OVER-LEVEN!

BIJ ALLE KABEL-TROSSEN, DAT GAAT VERKEERD! BENNETT ZIT KLEM!

MAAR IK GA NIET TERUG ZONDER BENNETT!
DAT EIGENWIJZE JONG! ZO WAS IK VROEGER NOU OOK...

JA...EN NAAR BO-VEN.

EN NU PROBEREN MADRIER BIJ TE BRENGEN...EEN...TWEE... EEN...

VERDOMD, Mac NULLY, DAT LIJKT NERGENS NAAR! LAAT MIJ MAAR... ZORG JIJ MAAR DAT ER IETS STERKS VOOR ONS KLAAR STAAT.
IK WIJS U WEL, WAAR JORDAN ZIJN EXTRA VOORRAAD SUIKER VER-STOPT HEEFT!
!??

TEKENINGEN
HERMANN
TEKST
GREG
VERTALING:
JAN DE ROOIJ

verschroeide aarde

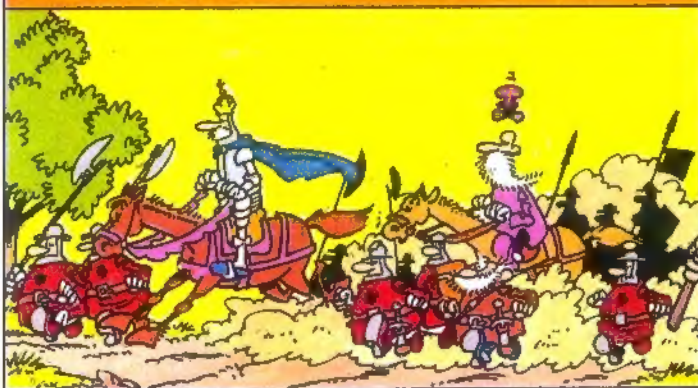

WORDT VERVOLGD

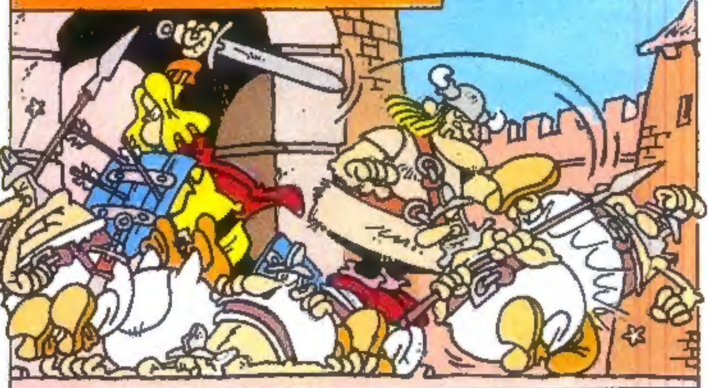
JORIS P.K.

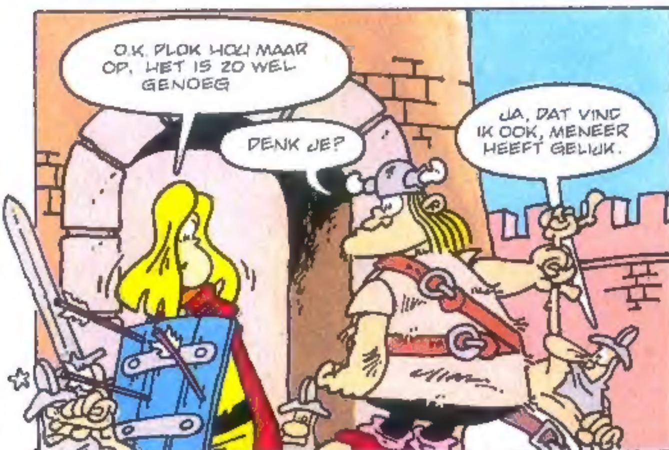
¡VLUCHT MAJESTEIT. VLUCHT, VOOR HET TE LAAT IS.

TERWIJL KONING SLANISLAV, ACHTERVOLGD DOOR HET LEGER VAN XOBL, MET HET RESTANT VAN Z'N TROEPEN VLUCHT ...

...AMUSEREN JORIS EN PLOK ZICH, NOG STEEDS MET DE SCHTINKS IN 'T KASTEEL.

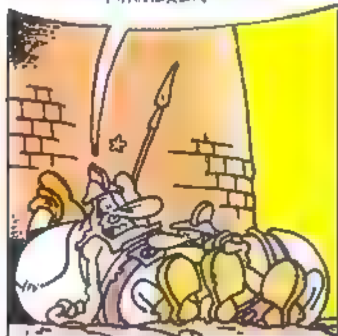

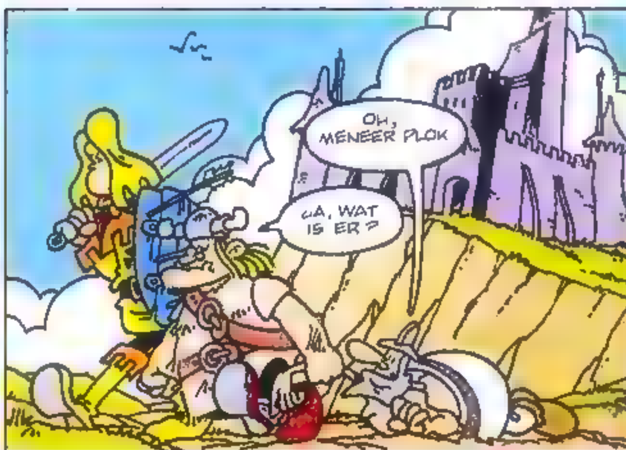

het zwingende zwaard

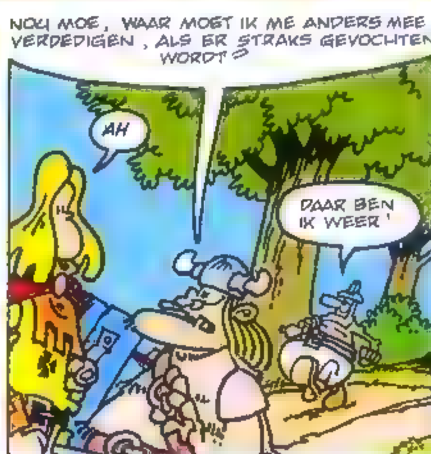
TEKENINGEN:
PETER DE SMET
KLEUR:
HILBERT BOLLAND

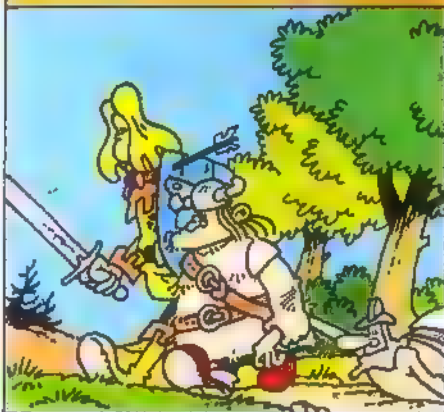

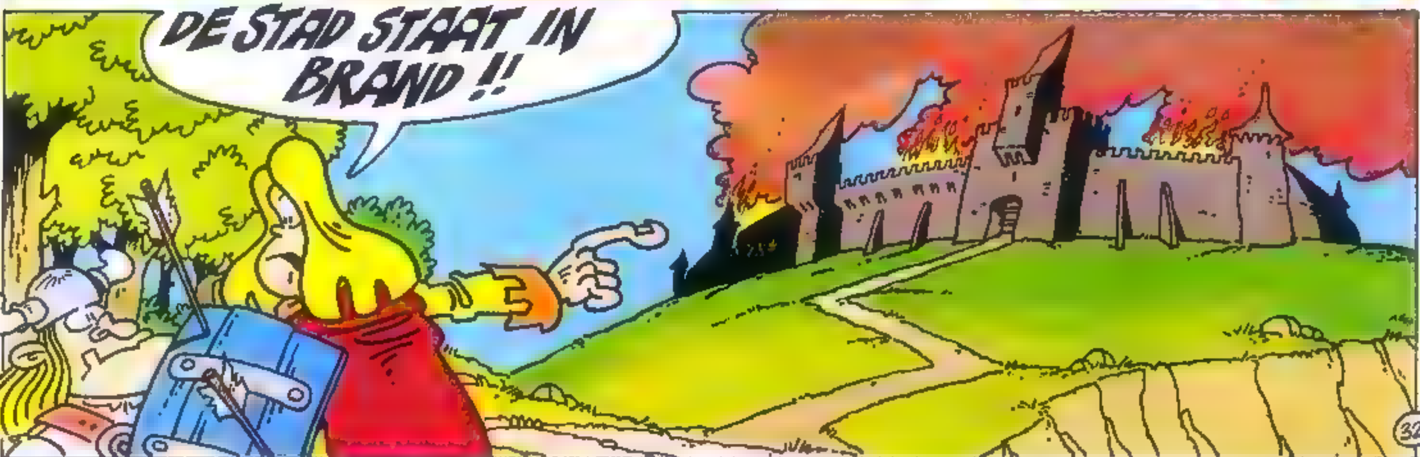

JORIS EN PLOK REIZEN VERDER EN BEREIKEN ZONDER NOEMENSWAARDIG OPONTHOUD DE HOOFDSTAD VAN TRANSANKIJVIE

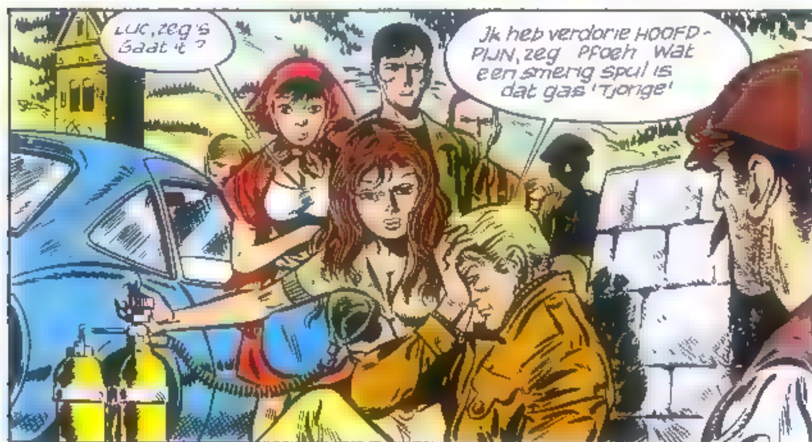

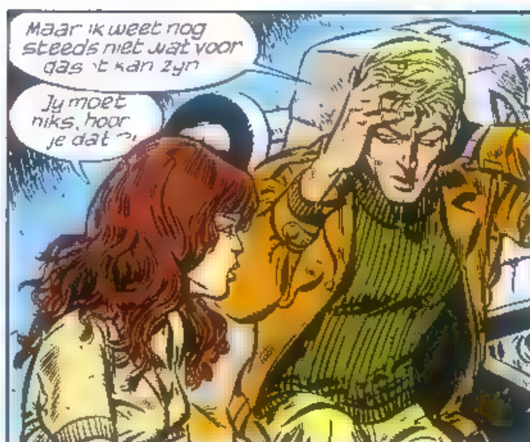

WORDT VERVOLGD

LUC ORIENT

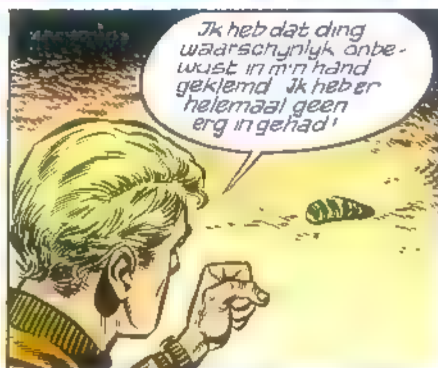

Luc, zeg 's Gaat 't ?
Jk heb verdorie HOOFDPIJN, zeg Pfoeh Wat een smerig spul is dat gas 'Tjonge'

Maar ik weet nog steeds niet wat voor gas 't kan zyn
Jy moet niks, hoor je dat ?

Het scheelde niks of je was gestikt' voor geen goud laat ik je weer daarheen gaan' Nee, we wachten mooi tot Kala hier is'
Ja Misschien het je wel gelyk

Het is in elk geval duidelyk genoeg dat dat gas zo giftig is als de pest We kunnen er dus maar beter uit de buurt blyven, ja Geen souvenirjagery en dat soort grappen' Monsters nemen kunnen we altyd nog wel

Misschien heeft u wat aan die steen' Die heeft u straks uit uw handen laten vallen!
?

Jk heb dat ding waarschynlyk onbewust in m'n hand geklemd Jk heb er helemaal geen erg in gehad!

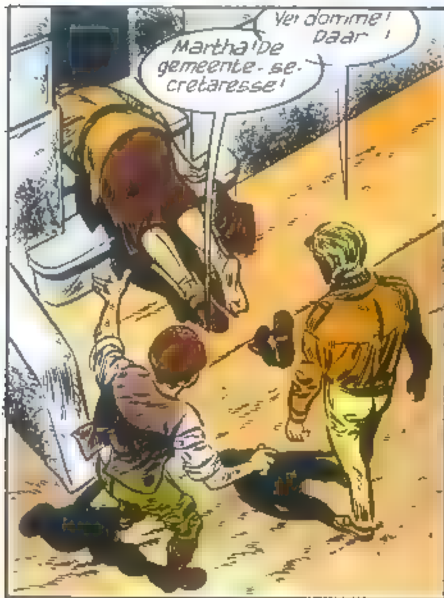

Nou hebben we in elk geval een monster We moeten eerst naar Eurocrystal bellen! Waar is 't postkantoor ?

We hebben hier geen . Maar er is telefoon op het gemeentehuis' Daar kunt u bellen!
Ja? Waar is dat?

Vlakby! Hier om de hoek!

TEKENINGEN:
EDDY PAAPE
TEKST:
MICHEL GREG
VERTALING: JAN VAN ERP

zo groen als gas

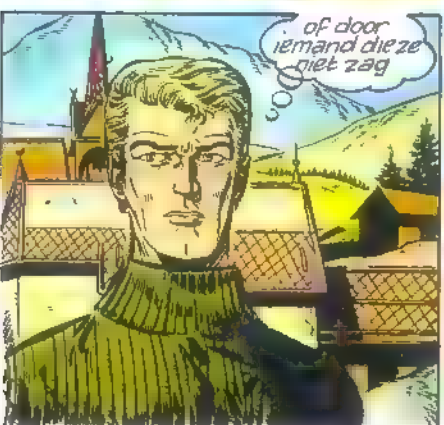

WORDT VERVOLGD

door Quint
illustratie Julius de Goede

DE ONBEKENDE DADER

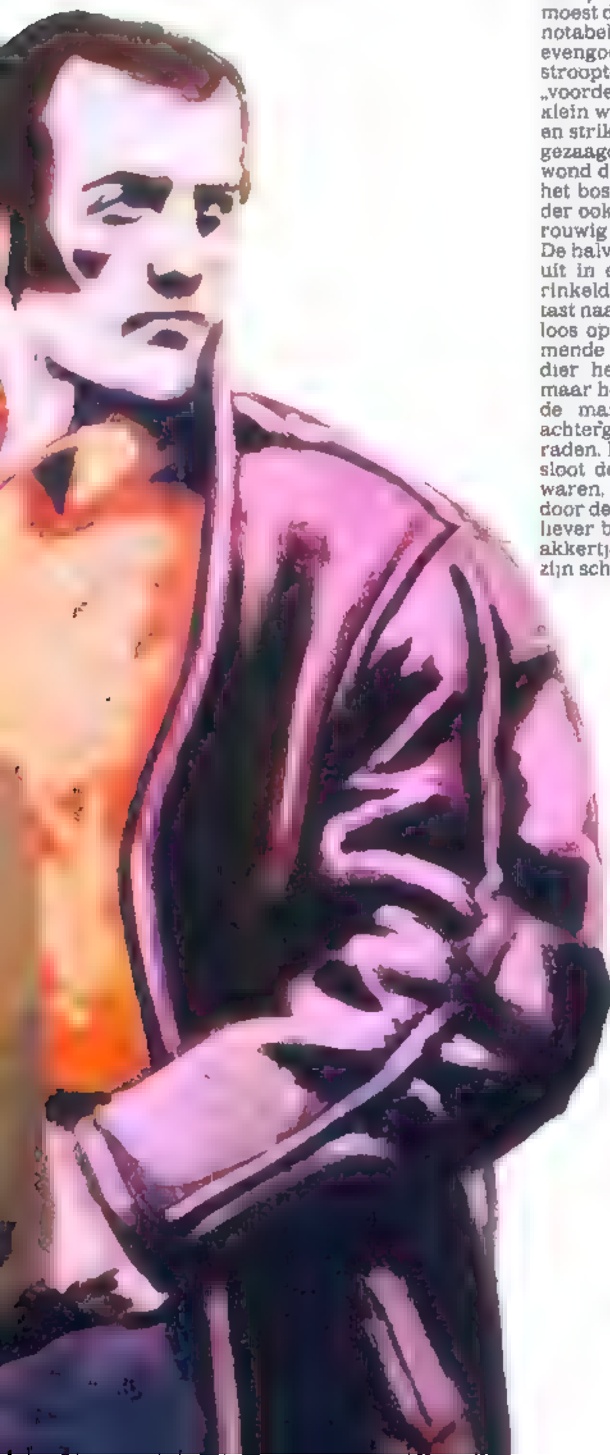
Bij het invallen van de schemering kwam de nevel melkwit aandrijven tussen de boomstammen. Geen vogel liet zich meer horen en de kilte na het verdwijnen van het zonlicht was verrassend, klam en vroegwinters. Er stond geen wind en geen van de blikjes, die de boswachter aan draden rond zijn bouwvallige huis had gehangen, bewoog.

Die blikjes vormden zijn alarmsysteem. Als er zwijnen of reeën van zijn akkertje kwamen eten, kon hij ze met een paar stenen verjagen omdat hij bijtijds door het gerinkel van de blikjes gewaarschuwd werd. Maar ditmaal had hij geen stenen klaarliggen, maar „proppen" Patronen. Zijn geweer stond naast de deur.

Je zag het niet van hem af — hij was een grijs mannetje met een verweerd gezicht en heel onschuldig blauwe ogen — maar hij zou dat geweer zonder pardon gebruiken, deze nacht. Hij was op alles voorbereid en niet van plan om naar bed te gaan. Nu de hond zich vol gegeten had, het tweetal biggen dat hij ouderloos in het bos gevonden had, gevoederd was viel hem niets anders meer te doen dan wachten. Waken en wachten.

Terwijl hij aan het venster zat, en de gaslamp boven de tafel uit liet, luisterde hij scherp. Dit was een goede nacht voor stropers om op pad te gaan: de maan was niet te vol, de grond nog niet hardbevroren, de nacht vol geruis — maar evengoed bleef hij binnen. Heel ver weg ergens uit het bos kwam het burlen van herten, die om de hindes vochten. Onwillekeurig moest hij even aan het jonge reebokje denken dat hij maanden lang in huis had gehad omdat

het verkommerd in het bos ronddwaalde. Zijn moeder was door stropers gedood, dat stond wel vast. Hij wist zelfs welke stroper, maar hij had de man nooit op heterdaad kunnen betrappen. En nu hoefde het niet meer, want de stille moordenaar met zijn koperdraad en afgezaagde buks had zelf de dood ontmoet in het nachtelijke bos.
Wie hem gedood had, wist niemand. De boswachter had de oudste van de Sieres-broers koud en stijf, bedekt met mieren, tussen de brandnetels gevonden, de rol koperdraad en de tang nog in zijn verkrampte handen. Minutenlang had hij zitten staren, voordat hij zijn gezicht huiverend afwendde. Ontelbare diepe steekwonden hadden de dood van de stroper veroorzaakt.
Deze dag, nadat de bedrijvige politie het bos eindelijk verlaten had, was de begrafenis geweest. Hij was erheen gegaan. Hij had met opgeheven hoofd rondgekeken zodat iedereen goed kon zien dat hij zich op geen enkele manier schuldig voelde aan de dood van Ad Sieres. Maar de blikken waarmee de andere broers hem aanstaarden, vertelden hem genoeg. Na de begrafenis zouden de broers gewoontegetrouw naar de dorpskroeg gaan. Het onderzoek was op niets uitgelopen, maar zij hadden geen bewijs nodig, zij zouden met hun door drank verhitte koppen het vonnis uitspreken over hun oude tegenstander, de boswachter. Ze kenden Aadje goed genoeg om te weten dat hij zich verzet zou hebben bij zijn arrestatie. Als de oude boswachter hem op heterdaad betrapt had, zou hij aan het vechten zijn geslagen. Dat de oude man hem nooit zó toegetakeld kon hebben, was iets dat ze graag over het hoofd zagen. En tien tegen één dat ze na het sluiten van de kroeg op weg zouden gaan naar het afgelegen boswachtershuis om Aadje te wreken. Drie bezopen kinkels met messen en knuppels en met de grofhagelbuksen onder hun motorjassen, daar hoefde de boswachter geen redelijkheid van te verwachten. Hij maakte zich geen illusies. De hulp inroepen van de politie kon hij evenmin. Eens zou hij immers toch alleen tegenover het drietal staan. Daarom had hij zijn geweer klaargezet en zat hij nu aan het venster in zijn donkere huisje te wachten. En hij dacht aan het reebokje dat halfvolwassen was weggelopen en nu met de andere herten slaags moest zijn, daar in het bos, om een wijfje te bemachtigen. Als één van die stropers het intussen al niet...
Hij was een oude man en kon niet overal tegelijk zijn, en de Sieres-broers op hun zware motoren hadden hem de laatste jaren uitgelachen als ze hem tegenkwamen. Ze kenden het bos minstens zo goed als hij en wisten alles over strikken, fretten, vangnetten, alles over hoe je wild moest vangen en van de hand moest doen. Het was „werkschuw tuig" zoals de notabelen in het dorp graag zeiden, maar evengoed kochten ze ondershands de gestroopte patrijzen en fazanten op, want een „voordeeltje" lieten ze zich niet ontgaan. En bij klein wild alleen lieten de Sieres het niet, reeën strikten ze evengoed en Ad had met zijn afgezaagde buks tot driemaal toe een zwijn verwond dat de boswachter later doodgebloed in het bos had gevonden. Wie de onbekende dader ook was geweest, de oude man kon er niet rouwig om zijn.
De halve maan steeg nu boven de boomtoppen uit in een witte nevelkring en heel zachtjes rinkelde een blikje. De boswachter greep op de tast naar zijn geweer en schoof de deur geruisloos op een kier. Hij hoefde zijn zacht grommende hond maar even aan te raken om het dier het zwijgen op te leggen. Hij wachtte, maar hoorde niets meer. Ongetwijfeld hadden de mannen hun motoren op de landweg achtergelaten om hun aankomst niet te verraden. De boswachter glipte zijn huisje uit en sloot de deur. Als de Sieres bezopen genoeg waren, zouden ze misschien flessen of stenen door de ruiten naar binnen smijten, dan zat hij liever buiten. In het donker hurkte hij op zijn akkertje en luisterde zo intens dat het leek of zijn schedel kraakte.
In het donker zat de boswachter roerloos en wachtte. En vijf, misschien zeven meter van hem af bewoog een gedaante behoedzaam langs de bungelende blikjes, die niet meer gerinkeld hadden na die eerste keer. Toen hoorde hij verderop een langgerekt sissend fluitje. Een zacht fluitje in de nacht, van iemand zonder gezicht, zonder gestalte. Dronken of niet de Sieres waren te ervaren om onnodige geluiden te maken in het bos. Het fluitje werd beantwoord, door iemand achter het huis. Ze hadden hem dus omsingeld. Tegen de witte nevelkring van de maan zag hij nu de gestalte bij de glimmende blikjes voorzichtig over de draad heen stappen. Hij had een geweer in zijn hand. Het fluitje was het aanvalssignaal geweest, de twee anderen kwamen tegelijkertijd opzetten en hij moest nu meteen toeslaan, anders was het te laat.
Toen, voor hij overeind kon komen, hoorde hij plotseling luid gekraak in de struiken. En het volgende moment gaf de zwarte gestalte bij zijn aardappelveldje een rauwe schreeuw. Het leek wel alsof hij een harde duw in zijn rug kreeg, want hij tuimelde voorover tussen de aardappelplanten. De boswachter zag een onhoorbare schim op de liggende man toezweven, en weer hoorde hij een schreeuw, zonder dat hij kon zien wat er gebeurde.
Nu kwamen de twee andere broers toehollen, één van hen met een lantaarn. In de plotselinge lichtbundel zag de boswachter tot zijn verbazing wie de man op het aardappelveld overrompeld had. De reebok. Maar niet langer een teer wezentje, dat weerloos en vluchtig door het bos leek te zweven. Een onbeheerste rode woesteling was de reebok nu, die met zijn spitse harde gewei genadeloos toestootte. En ineens begreep de boswachter alles, en wat belangrijker was, de Sieres-broers begrepen het ook. De reebok was de onbekende dader geweest. De reebok, anders schuw als ieder hert, behalve voor de boswachter die hij met onschuldige ogen naderde als hij hem tegenkwam, had Ad Sieres in de nacht van achteren beslopen — om hem met zijn spitse gewei zonder pardon overhoop te steken. Want het was bronsttijd en de bokken verjoegen iedere mogelijke mededinger uit hun domein, desnoods in een gevecht op leven en dood, en deze reebok was niet mensenschuw zoals de andere, deze reebok verwarde mens en dier en zag in beiden een rivaal.
De boswachter schouderde zijn geweer en legde aan op de rode bok, die iedere herfst opnieuw een gevaar voor de mens zou vormen. Op het schot stormde de rode gedaante ineens log en met onzekere sprongen het roggeveldje in, en de halmen sloegen achter hem dicht. De boswachter kon hem niet meteen achterna gaan en keerde zich naar de gevallen man, die brullend van de pijn door zijn broers overeind geholpen werd.
„Breng hem naar binnen," commandeerde de boswachter. Maar hoewel zijn onschuld nu duidelijk bewezen was, keken de Sieres hem vol haat aan en ze sleepten hun gewonde broer mee, het pad af naar de landweg. In het maanlicht leek het bloed, dat uit de twee diepe wonden in zijn rug stroomde, zwart. Zijn leren jas had hem enigszins beschermd en achterop de motor kon hij vlug genoeg in doktershanden zijn. Met de beste wil van de wereld kon de oude man zich echt niet om de stroper bekommeren. Hij haalde zijn hond en bracht die naar de aanschotplaats, en daar vond hij „zweet". Ook de roggehalmen waren met rode druppels bespat. In de rogge kon hij geen hand voor zijn ogen zien. Blind en hulpeloos moest hij blijven wachten tot de hond met een diep bassend blaffen berichtte dat hij de reebok gevonden had. Aan dat triomfantelijke geblaf kon de boswachter horen dat de hond over de dode bok heen moest staan. Hij floot hem terug en ging zijn huis binnen.
Dus Ad Sieres was vermoord door een half tamme reebok. De meest beruchte stroper was geveld door het wild dat hij op allerlei listige en wrede manieren had achtervolgd en gedood. Ergens zat daar iets van rechtvaardigheid in, bedacht de oude man. Hij deed de gaslamp aan en begon in het blauwwitte licht zijn geweer schoon te maken, met bedachtzame gebaren. De ontnuchterde broers zouden hun eigen conclusie trekken. Hij hing zijn geweer weg en doofde het licht. Nog even stond hij aan het venster. Daarbuiten in het roggeveld lag de reebok. Het was, gezien de omstandigheden, een mooi schot geweest. Maar het gaf hem geen voldoening om eraan terug te denken.

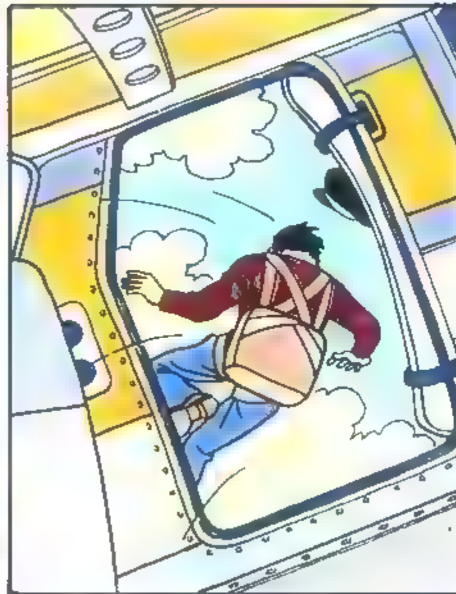

pep
verhaal

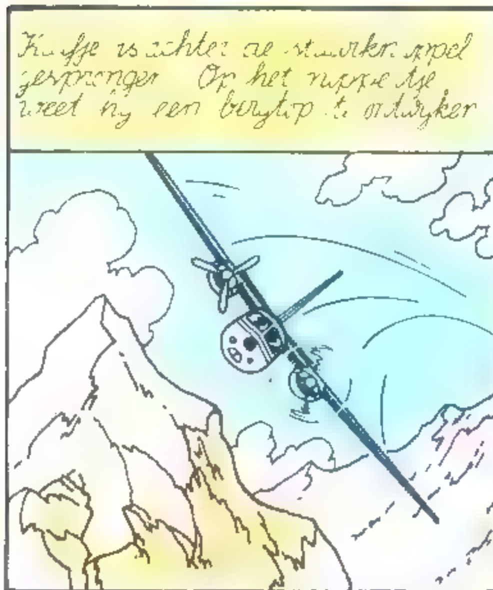
KUIFJE

NAAR DE GROTE TEKENFILM
VAN RAYMOND LEBLANC,
GEMAAKT DOOR BELVISION

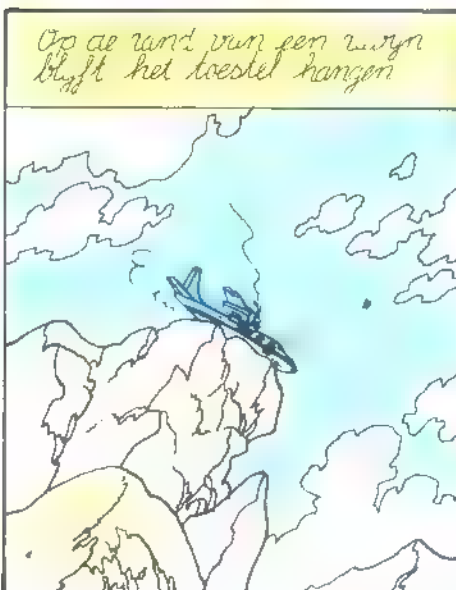

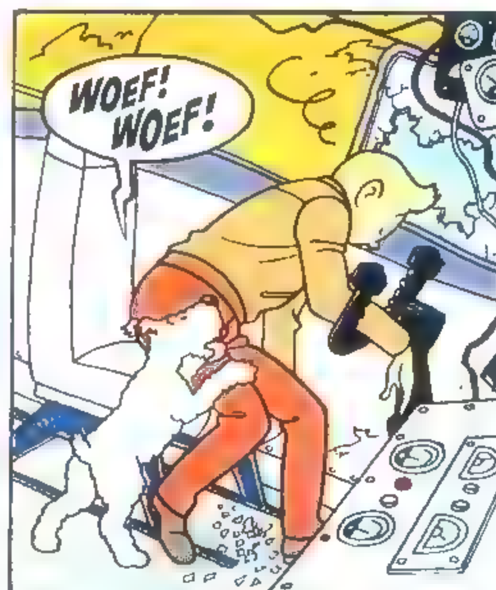

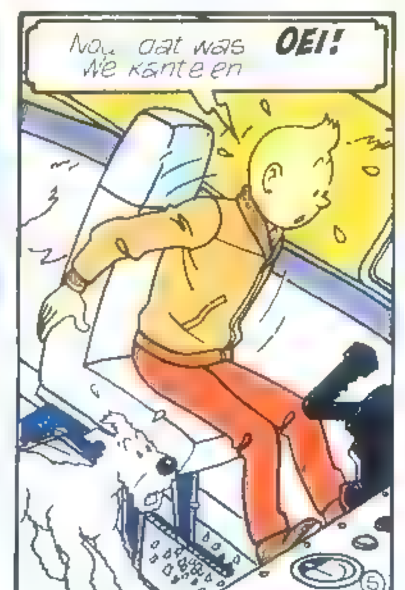

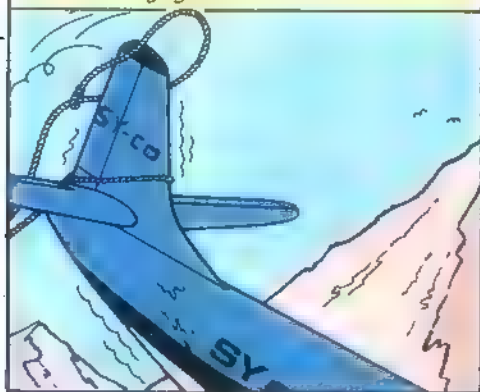

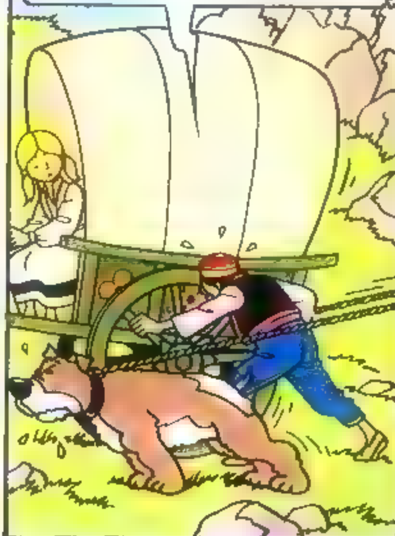

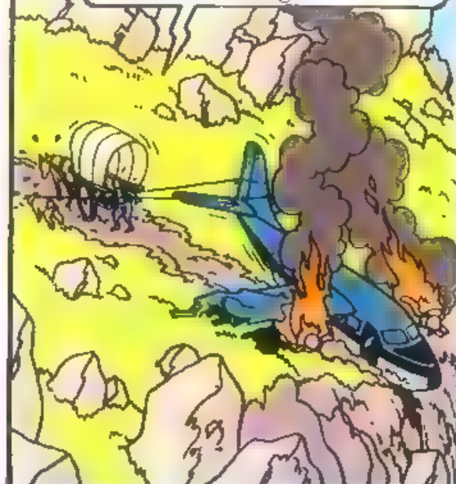

SCENARIO: GREG
TEKST EN ILLUSTRATIES
STUDIOS HERGÉ
VERTALING: JAN VAN ERP
KLEUR: HANS KEERIS

en het haaienmeer

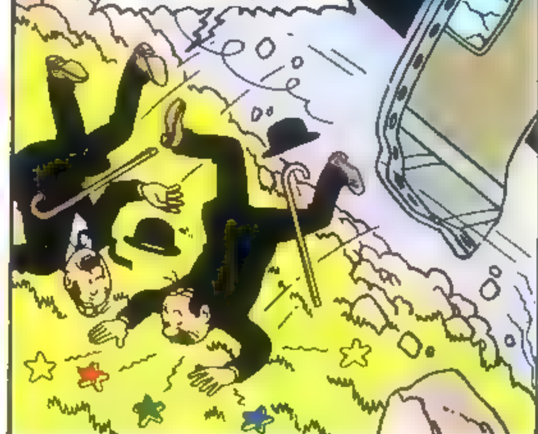

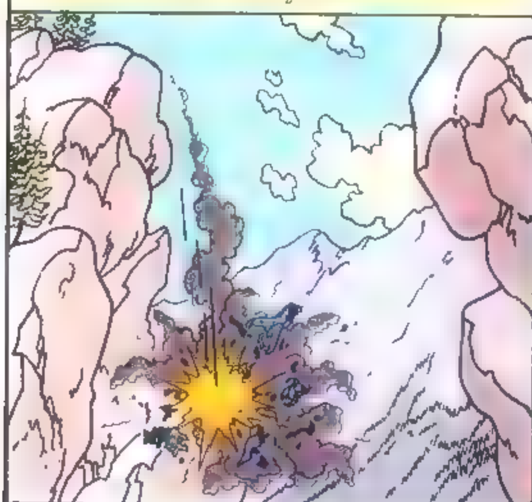

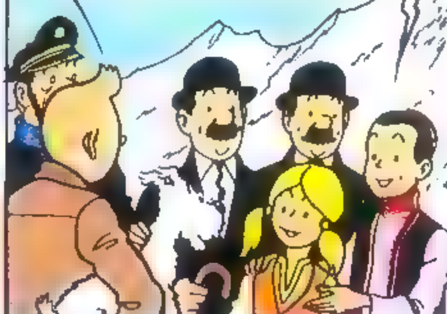

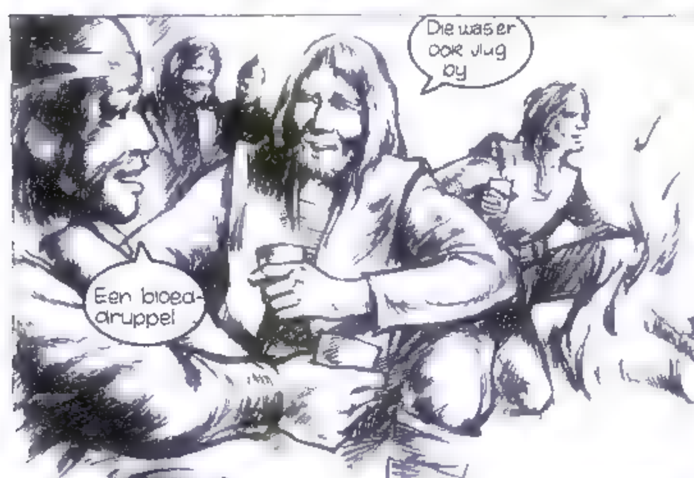

wordt vervolgd

Dzjengis Khan

TEKENINGEN:
JOS LOOMAN
TEKST
QUINT

strijd om het bestaan

WORDT VERVOLGD

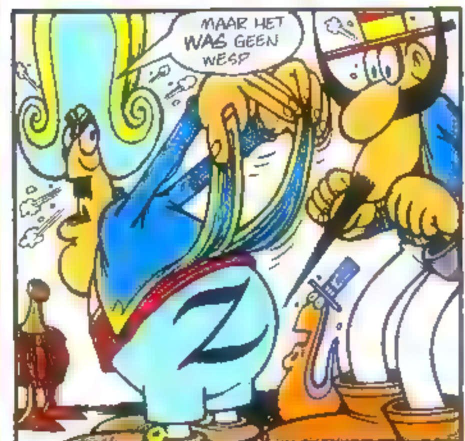
Zorry Kid

KAPITEIN PERFIDIO CORRUPTO IS NOG MAAR NAUWELIJKS TEN PALEIZE AANGEKOMEN OF HI KRIJGT AL EEN OPLAWAAI VAN ALONZA ALONZO, ROEPNAAM ALONZA, DE GELIEFDE DOCHTER VAN ZIJNE EXCELLENTIE!
¡ALONZA DUIFJE MIA, PERFIDIO IS HIER NIET OM JE HAND TE VRAGEN, MAAR VOOR STAATS ZAKEN!
¿O JA? ¿DOE DAN MAAR NET OF U NIET GESLAGEN BENT, EH?

¿DON CAPITAN, WAT DOEN WE MET ZORRY KID? ¿NEMEN WE DIE HOMBRE GEVANGEN, SI OF NO?
EXCELLENTIE, IK HEB MIJN BESTE BEST GEDAAN, MAAR ..

¡DIE WALGELIJKE KEREL SNIJDT OVERAL ZETTEN IN, CAPITAN O' VE' RA' CASPITA
WEL, SENOR LATEN WIJ NIET OVERDRIJVEN. ZO NU EN DAN 'N EEN ENKELE VERSTROOIDE POLITIEMAN

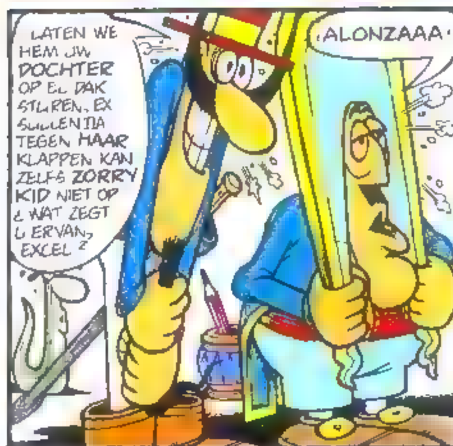

¡SPREEK ME NIET TEGEN, CORRUPTO. ALS IK ZEG "OVERAL" DAN IS HET "OVERAL" LUISTER, IK WANDELDE VANMORGEN IN MIJN PARK OPEENS PRIKTE ER ETS IN MIJN ACHTERSTE, IK KAN JE NIET ZEGGEN HOE ZEER DAT DEED! IK DACHT ONMIDDELIJK AAN UNA DIKKA WESPA, OF BIJ OF HOMMEL

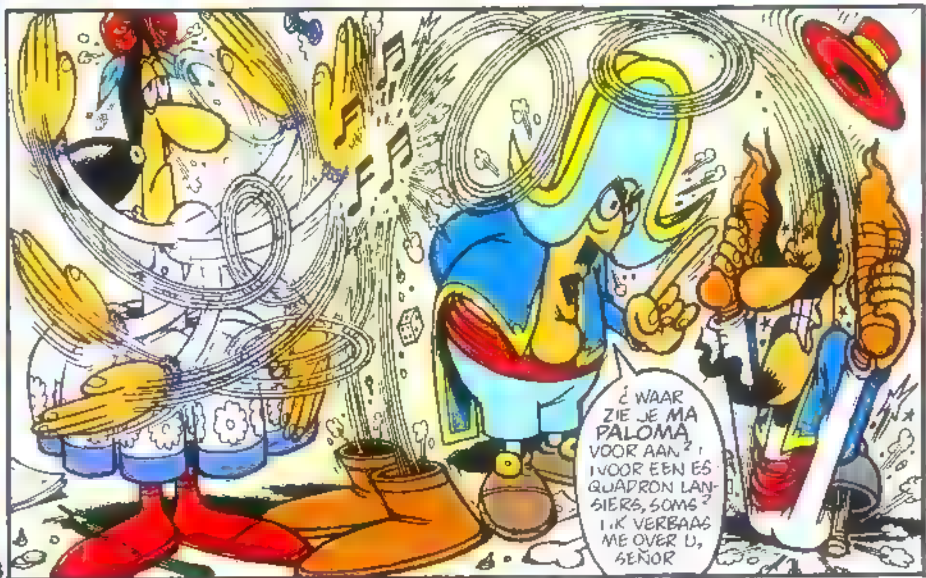

MAAR HET WAS GEEN WESP

¡HA ¡HA ¡HA ¡HA ¡HA ¡HA
¡ALONZAAA!

¡YRAM!

DON PERFIDIO, DIE WALGELIJKE KEREL HEEFT ZIJN HANDTEKENING IN JULLIE EXCELLENTIE GEKERFD! ¿ZEG EENS, HOE DENK JE HEM DOOD TE SLAAN?
IK DOODSLAAN? HUM

LATEN WE HEM UW DOCHTER OP EL DAK STUREN, EXCELLENTIA TEGEN HAAR KLAPPEN KAN ZELFS ZORRY KID NIET OP ¿WAT ZEGT U ERVAN, EXCEL?
¡ALONZAAA!

¿WAAR ZIE JE MA PALOMA VOOR AAN? ¡VOOR EEN ESQUADRON LANSIERS, SOMS? ¡IK VERBAAS ME OVER U, SEÑOR

DOOR JACOVITTI
VERTALING JAN VAN ERP

zorry contra zorry

¡U BENT CHEF VAN EL POLICIA! ¡ZIE DAT U ZORRY TE PAKKEN KRIJGT!
MAAR MAAR... ¡EL DUIVEL RIJDT AAN ZIJN ZIJ!

DIE PAKT U DAN OOK MAAR! ¡IK WIL DIE KEREL VAN DAT ZETTEN ZETTEN ZETTEN EEN BEETJE DOOD HEBBEN, SEÑOR! ¡HIJ HANGT ME EL KEEL UIT, DON PERFIDIO! HIJ HANGT ME DANIG EL KEEL UIT! CARAMBA NOG AAN TOE!
DOODSLAAN, VERMOORDEN... MAKKELIJK GEZEGD

...HET IS VOLDOENDE OM HEM EEN CONCURRENT TE BEZORGEN, EEN ONEERLIJKE CONCURRENT, DAT IS DUIDELIJK! ¡HA! ¡HA! ¡HA! HA
¡LEG VLUG UIT, OF IK ROEP ALONZA!

DIE VALSE KAPITEIN CORRUPTO FLUISTERT ZIJN BAAS HET DUIVELSE PLAN, DAT HIJ VERZONNEN HEEFT, IN DE BEGERIGE OREN...

DAN NEMEN WE NU EEN KIJKJE IN HET HUIS VAN SEÑOR ALVARON DE LA GOTA, DE OPA VAN KID PALOMA. KID IS DE FLAMENGO AAN HET DANSEN, CARMELITO BASTION, DE BUTLER DIE WEL KAN LEZEN MAAR NIET KAN SCHRIJVEN, DAAROM ZIJN ZIJN BALLOONS LEEG, SPEELT GITAAR.
¡OLE! KAREL CARAMBA, IS DE LA BAMBA VAN MIJN HART!
¡KIDJE IS VAN EL DUIVEL BEZETEN! ¡U MOET HEM VAN EL SATAN BEVRIJDEN, PADRE! ¡SI! ¿KIJK TOCH EENS, EH? ¡EN DIE CASTAGNETTEN! ¡IK KAN ER NIET MEER TEGEN!
KLAK KLAK KLAK
¡KLAK ¡KLAK ¡KLAK
KLAK KLAK
KLAKKERKLAK

OLÉ KID, IK... HUM
ALS JE EEN MOMENT JE STILSTAAT, ZAL IK JE... HUM... KID, JONG, IK HEB HET TEGEN JOU!
¡KLAKKERKLAK
¡KAKKERLAK

¡KLAK! ¡KLAK!
¿HUM... BEN JE ECHT EL FLAMENGO AAN HET DANSEN? HET LIJKT WEL... ¡HUM... K...
¡KAK ¡KAK ¡LAK ¡LA

¡WORDT VERVOLGD

CARLY SIMON

Als gevolg van Carole King's succesvolle Tapestry is de aandacht voor de vrouwelijke luisterpop enorm gestegen. Eén van de dames die „razendsnel doorbreekt", zoals dat in vakjargon heet, is de Amerikaanse Carly Simon. Haar You're So Vain voerde begin dit jaar in bijna alle landen de hitparade aan. Dat je bij Carly op de teksten moet letten, is een juiste, maar lullige kreet. Het hoeft niet, ze maakt vreselijk mooie muziek. Toch is vooral de tekst van You're So Vain niet te versmaden. You said that we made such a pretty pair and that you would never leave, but you gave away the things you love and one of them was me. I had some dreams, they were clouds in my coffee. Erg fraaie regels, hoor Carole King zou het niet kunnen verbeteren. You're So Vain handelt over Mick Jagger, dat wordt tenminste beweerd. Maar Carly wijst dat verhaal naar het rijk der fabelen. „Dat dat verhaal de ronde doet, weet ik. Het is grote onzin. Er wordt ook al gezegd dat de song over Kris Kristofferson en Cat Stevens gaat. Hoe ze eraan komen? Ik weet het niet. De wens zal wel weer de vader van de gedachte zijn. En dan te bedenken dat Mick een goede vriend van me is. Ik zou hem zoiets nooit aan doen."

Sinds een paar maanden is Carly getrouwd met de folksinger James Taylor (zie Pep 1-1972). Samen optreden is er tot nu toe nog niet bij. Carly Simon: „Over een paar weken gaat James op tournee door Japan. Natuurlijk ga ik met hem mee. Wie weet, klim ik dan ook nog wel de bühne op. Maar die kans is niet groot. Ik heb een hekel aan optreden. Als ik op de planken sta, voel ik me doodongelukkig. Een zaal vol mensen maakt me erg nerveus. Trouwens, het geluid van de plaat is op de bühne nauwelijks te verwezenlijken. Ik mis dan jongens als Klaus Voorman, Nicky Hopkins en Jimmy Ryan, die me bij het maken van de elpee No Secrets helpen."

Dit voorjaar zal Carly in elk geval met een tv-special op de proppen komen. Over haar bedoelingen met de special zegt ze: „Ik treed er niet alleen in op. James Taylor en Randy Newman doen ook mee. Op het ogenblik ben ik bezig Paul en Linda McCartney te charteren. Maar dat zal me wel niet lukken. Na de opnamen zal ik een nieuwe single moeten gaan maken. De platenmaatschappij wil dat nu eenmaal. Maar ik zou best wel eens kunnen weigeren. Op dit moment heb ik nog te weinig goede songs voorradig. Nee, ze moeten eerst nog maar een single van m'n elpee trekken. Of ik gemakkelijk componeer? Dat ligt helemaal aan de omstandigheden. Momenteel besteed ik al m'n aandacht aan James. We kennen elkaar nog zo kort en we hebben elkaar nog zoveel te vertellen, dat ik helemaal niet aan componeren toekom. De meeste songs heb ik in vliegtuigen en treinen geschreven. Loving You's The Right Thing To Do, You're So Vain en We Have No Secrets ontstonden in vliegtuigen. In de lucht raak ik blijkbaar erg geïnspireerd." Voor de liefhebbers: al omstreeks 1967 begon Carly samen met haar zus Lucy platen te maken onder de naam The Simon Sisters. Pas de laatste jaren is ze solo bezig. Tot nu toe heeft ze drie langspeers gemaakt. „Carly Simon", „Anticipation" en „No secrets". De derde, een mengeling van folk, jazz en klassiek, is de beste. De studiomuzikanten zijn zeer gedoseerd toegepast en zo nu en dan ook ingeschakeld bij het arrangeren, wat een uitgebalanceerde begeleiding heeft opgeleverd. De nummers op No Secrets zijn zorgvuldig achter elkaar geplaatst. Ze verschillen vrij veel van elkaar en hebben tegelijkertijd allemaal dezelfde kwaliteit. De plaat blijft daardoor een geheel en valt niet in allerlei stukken uiteen. We kunnen je aanbevelen naar de platenwinkel te lopen en hem onmiddellijk te beluisteren. No Secrets is een van de beste platen die we de laatste maanden gehoord hebben.

Tekst: Jan de Rooij

PEANUTS

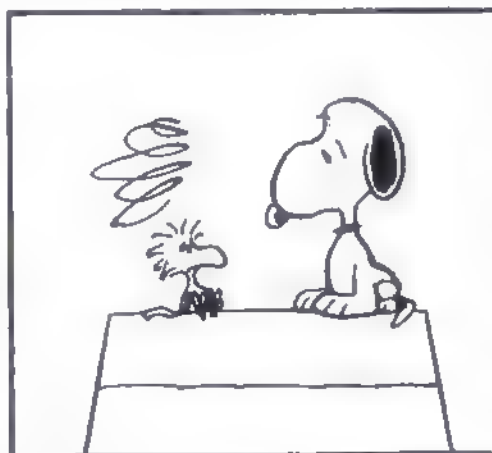
TEKENINGEN EN TEKST:
CHARLES M. SCHULZ
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

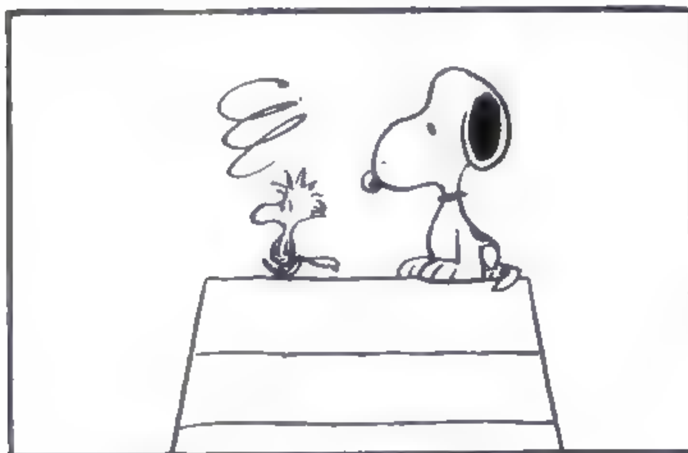

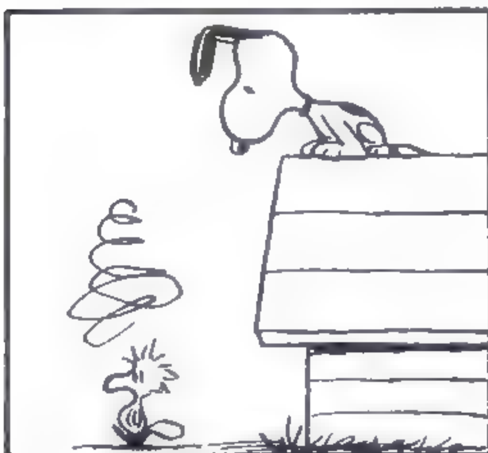

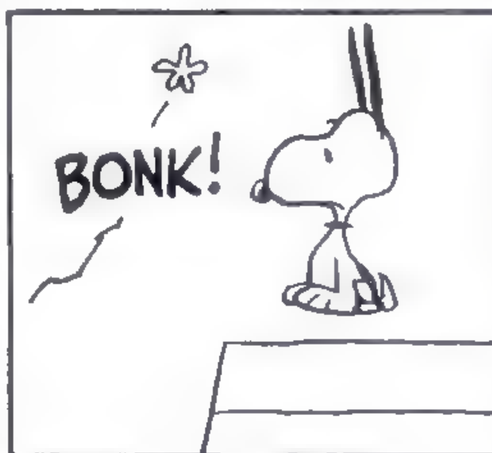

pep
plaat

Drakar: ± 1000 na Chr.

tekening: Arne Zuidhoek

PIRATENSCHEPEN

Drakars

Als we over piraten praten, moeten we eerst grofweg vaststellen, wat dat eigenlijk zijn. Welnu: piraten (zeerovers, boekaniers, vrijbuiters, flibustiers, likedeelers e.a.) voeren uitsluitend voor eigen gewin. Dit in tegenstelling tot de kapers, die een schriftelijke permissie van de een of andere natie of potentaat bezaten.

Zeeroof is zo oud als de zeevaart en zolang er nog geen waterpolitie of marine bestond om de handelsvloten te beschermen, kon elke stoutmoedige man een schip veroveren en er straffeloos zijn voordeel mee doen. Over het algemeen waren de koopvaarders met wapens en weerbare zeelui tegen zulke vergrijpen uitgerust, maar ze waren nu eenmaal te log en te plomp en te zwaar beladen om zich afdoende te verweren. De piratenschepen waren daarentegen snel als een moderne marinevloot, want hun enige lading hoefde niet meer dan een schreeuwende mensenhorde te zijn. De schepen mochten niet diep steken, zodat ze zich in ondiepe wateren konden wagen. Bovendien moesten ze een grote vuurkracht hebben (maar dan zijn we al in de eeuwen van het geschut beland).

De Drakar was het schip dat zich het eerst in onze westerse zeeroofgeschiedenis aandiende. Haar offensieve kracht was gelegen in het enorme aantal nietsontziende Vikingen dat haar dek verliet bij de entering of de plunderingen aan wal.

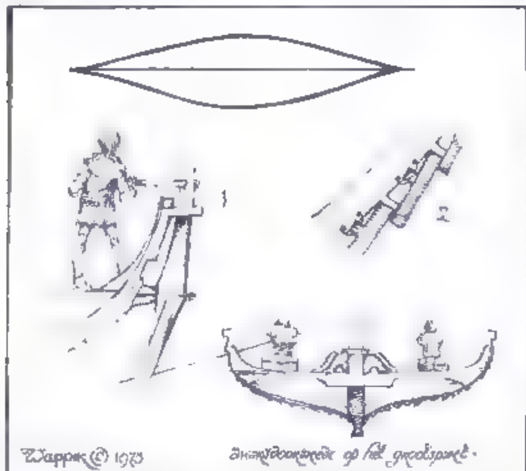
Wat de Viking „verovering" noemde, heette bij ons „zeeroof". Vanuit Skandinavië zwierven zij over de wijde wereld uit en ieder voor zich hoopte op een stukje geluk of rijkdom. Zij voeren naar de Middellandse Zee, Amerika (en dat is zo'n 500 jaar vóór ene Columbus!) en als zij zich verenigden, ontstonden er Vikingrijken als Sicilië, Engeland, Normandië en Rusland. Hamlet was zo'n handige snuiter uit de Noormannentijd (400-1100). Iedere kapitein noemde zich „Koning van de Zee" en de Drakar was zijn koninkrijk.

Als je om zo'n Drakar heen loopt, verbaas je je over haar enorme breedte t.o.v. haar lengte (1 : 5), en haar geringe diepgang, terwijl ze er toch zo slank uitziet. Ze lag a.h.w. als een schotel op het water (zie dwarsdoorsnede).

Ze schijnt met het ene grootzeil een vaardige zeiler geweest te zijn, maar de mankracht aan de riemen was toch wel haar voornaamste voortstuwingsmiddel. Er waren verschillende soorten, de Jarnbardi, de Skeid, Snekkja en Skuta, variërend van 20 tot 50 meter lengte en 30 tot 80 roeiers, met een eeuwenlange ontwikkelingsgeschiedenis. Het roer is nog een uit de krachten gegroeide roeiriem, die aan de rechterzijde buitenboord was geplaatst (1). Daarom werd dit later stuurboordzijde genoemd. Het heet dat „bakboord" van „back" komt, de rugzijde van de roerganger.

De lange schepen waren in bonte kleuren geschilderd. De schilden, bij de aanval buitenboord in een rek, en de stevenversiersels moesten het afschrikwekkende „draak"effekt verhogen. Een beroemd schip heette „Ormen Lange" (Lange Slang) en dat is nauwelijks toeval.

De Drakar werd nl. plank voor plank overnaads (2) aan elkaar gebonden en zo ontstond er een grote soepelheid, waardoor ze als een reptiel door het water golfde. Dit kwam weer de snelheid ten goede. De Vikingen waren knappe houtsnijders en de drakekoppen op de boeg en -staarten achterop waren afneembaar. Grappige lieden onder deze onvervaarde zeelui plaatsten de koppen wel eens achterstevoren op de sponningen, zodat de Drakar dan na een geslaagde aanval of entering de slachtoffers nog een hartelijk vaarwel toegrijnsde.

door Arne Zuidhoek

EEN GELUK BIJ

Pietje Pep praat

Bij het kruisje werden wij overmeesterd!

ZEE, 15 juni — Terwijl ik aan boord van s.s. „Concordia" huiswaarts koerste om thuis verslag uit te slaan van mijn overvloedige belevenissen in het Rio Paco-territoir, vond ik mijn Geluk! Een geluk bij een ongeluk, want het is niet alles goud wat blonk. Ze heet Pepita en ze werkt oók bij Pep, vertelde ze me. Hoe toevallig! En MOOI dat ze is! En charmant! En lieftallig! Nochtans... ze is ook verstandig.

Terwijl ik in mijn hut wat met haar nakaartte (ze werd danig in verwarring gebracht), hoorden wij een dof gerommel. Zware voetstappen bonkten over het sloependek, wij schrokken van de ruwe kreten in mars en kraaienest, en toen ik (wij) poolshoogte wilde(n) nemen, bleek onze (mijn) deur op slot. Niet dat ik dat erg vond hihi, alleen: hoe kwamen wij aan eten? En als het schip zonk, wat dan? Je kunt in een hut vol water zwemmen wat je wilt, maar verdrinken doe je toch. Zo zaten wij daar dan, zonder enig gering sprankje uitzicht op redding of wat dan ook. Het schip was veroverd door PIRATEN.

TWEE DAGEN LATER!

Dat wil zeggen: vandaag. Wij zitten nog immer gevankelijk en het begint danig te stinken. Boven ons schalt muziek van de Hitparade en zgn. „jingles" als „Ra-di-jo Concordia, het stasjon waar muziek in zit!" en meer van dat. Pepita's humeur is niet te eten, en iets anders ook niet, want ik geloof dat de ons overvallen hebbende piraten ons gladweg vergeten hebben c.q. zijn! Ik zal maar eens op de deur bonzen.

De Concordia laf overvallen!

EEN ONGELUK!

met een piraat!

We verweerden ons dapper!

NOG LATER!

Nou, dat hielp! Een zwaargebouwde rabauw schoof de kisten met langspeelplaten opzij die abusievelijk voor onze deuren waren gezet, en onder het uitspreken van onuitsprekelijke verontschuldigingen bood de Kapitein (een hoffelijk man! Vooral voor Pepita) ons een Diner aan in zijn kajuit, plus een Aandelenpakket ter waarde van f heelveel zodat ook WIJ rijk zullen worden als Men ons zulks toestaat door dit Goudmijntje, Radio Concordia (het stadion waar muziek in zit) te laten voortbestaan. Goed idee. luister mee, luister ja naar Concordia! Concordia moet blijven! etc

PIETJE PEP

WEER TERUG NAAR EUROPA

door Pepita

Aangezien ik geen vliegtuig kon krijgen (Rio Paco Airport bleek achteraf geen vliegveld te zijn, maar een oude ruïnestad van de Tolteken), besloot ik de reis per schip te maken. Na een korte, beproefde tocht door het binnenland, monsterde ik aan op de „Concorde", een kloeke boot met twee slanke pijpen. Hoewel ik niet had gereserveerd, bleek er toch nog een kamer met uitzicht op zee vrij te zijn.

IJSBERGEN

Ik genoot met volle teugen van de reis. De zee was kalm en de gezagvoerder had me verzekerd, dat er hier geen ijsbergen voorkwamen. ***„U bent de eerste die ik op deze route tegenkom"***, voegde hij er glimlachend aan toe. Ik dankte hem voor het compliment en liep neuriënd de trap van de machine-hut af. Op het dek aangekomen, leunde ik over het hek en keek naar de vloeiende wervelingen van de diepblauwe golven. Dolfijnen en vliegende vissen spartelden en stoeiden in en boven het kristalheldere en glinsterende water. Plotseling voelde ik dat er iemand naast mij stond. Ik keek opzij en jawel! Mijn intuïtie had mij niet bedrogen! Het was een nog jonge man, een jongen eigenlijk nog, van zo om en nabij de twintig. Hij droeg een slecht gesneden costuum en zijn blik was ronduit wazig.

„U moet Pepita zijn," zei hij ***„ik was al aan boord toen u zich inscheepte en de bootsman zei dat u uit Rio Paco kwam. Daar kom ik ook net vandaan."***

„Wat toevallig," zei ik vriendelijk, want ik wilde deze jongeman niet nog verder van zijn stuk brengen, ***„was u daar op vakantie, meneer eh..."*** Hij voelde de kleine terechtwijzing. ***„Pep,"*** zei hij vlug en beschaamd, ***„Pietje Pep"***.

„Aha," dacht ik, ***„dat is dus die knaap die ook wel eens een stukje schrijft..."*** Ik verontschuldigde mij: ***„Ik heb wat hoofdpijn. Ik denk dat ik maar even ga rusten. Tot kijk hoor."***

BESCHAAFD

's Avonds was ik weer opgeknapt en koos in de eetzaal zorgvuldig een plaats aan de tafel van de gezagvoerder. Helaas moest hij snel weg, want hij dacht dat het glas ging zakken. Een beschaafde man, de kapitein, die zonder grof te worden — de dagelijkse dingen des levens zo origineel bij de naam kon noemen!

Een kijkje in het bemannings verblijf

GECOSTUMEERD BAL

Na het diner verplaatste ik mij naar de ruime salon, waar het op dat moment nog rustig was. Even later gingen de deuren open en kwam een stel als piraten verklede passagiers binnen. ***„Natuurlijk!"*** dacht ik, ***„het traditionele gecostumeerde bal!"*** Ik rende de salon uit om me snel te verkleden. Toen ik een uurtje later terugkwam (als Madame de Pompadour), was het feest al in volle gang. De „piraten" zaten of lagen ongeordend rechtstreeks uit flessen te drinken en sloten ongemeen ruwe taal uit. Het duurde even voordat ik mij in m'n nieuwe rol had ingeleefd, maar toen één van de „piraten" — ik meende in hem de kapitein te herkennen — mij een halfvolle fles aanbood, was het ijs al gauw gebroken.

DÉMASQUÉ

Het bal duurde tot diep in de nacht en de volgende middag ontwaakte ik met een forse hoofdpijn. De wereld grijnsde met bonkend en nevelig toe. Ik kon mij niet veel meer herinneren van de vorige avond. Zelfs het démasqué niet!

Storm op zee!

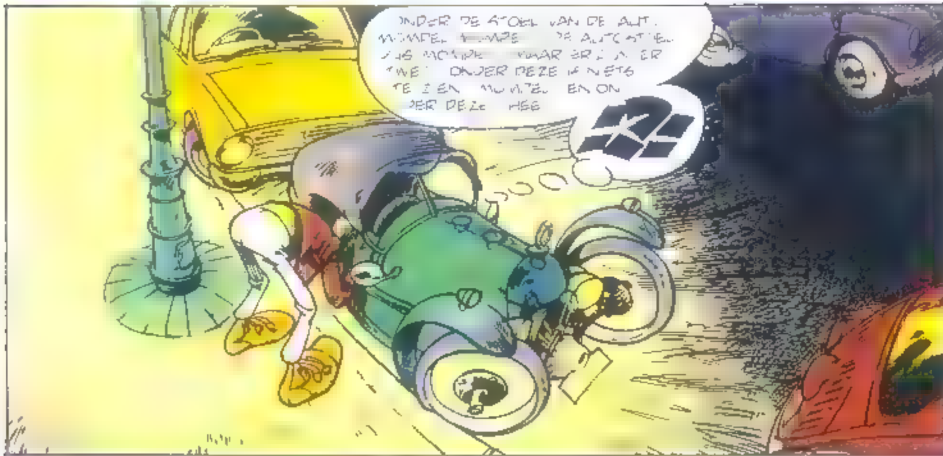

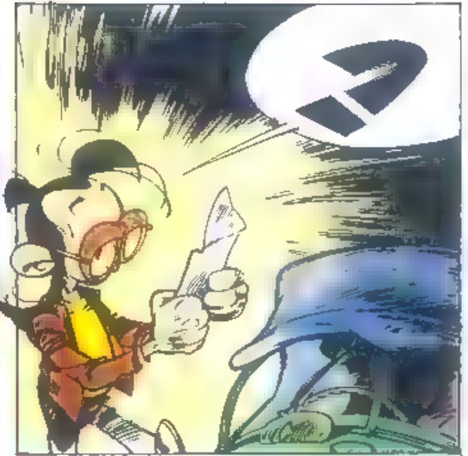
Windstilte

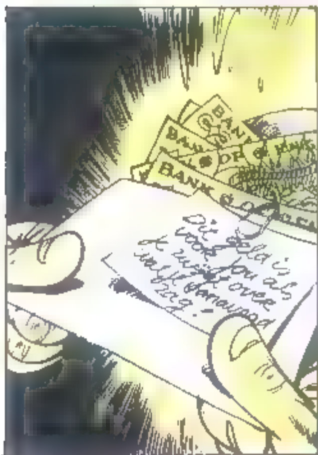
De piratenhoofdman met zijn „lief"

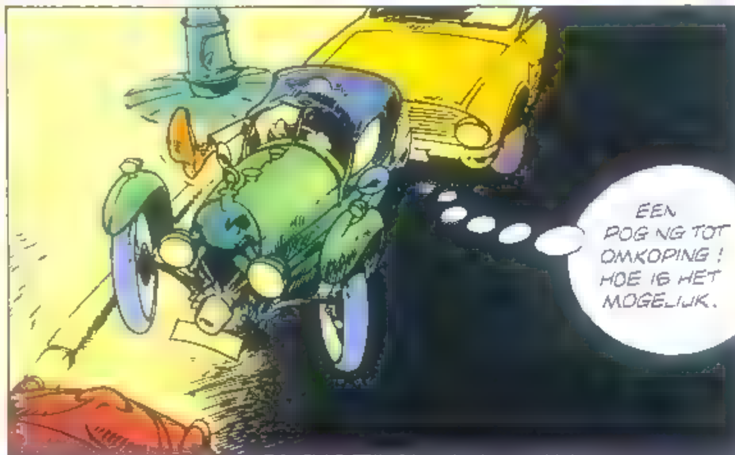

Wellington Wish

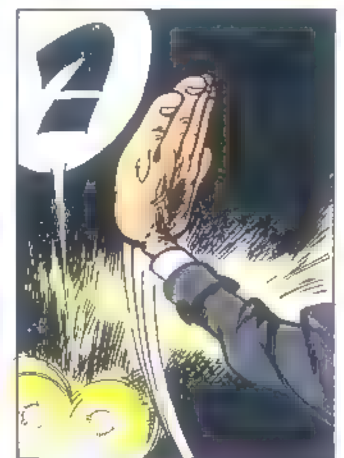

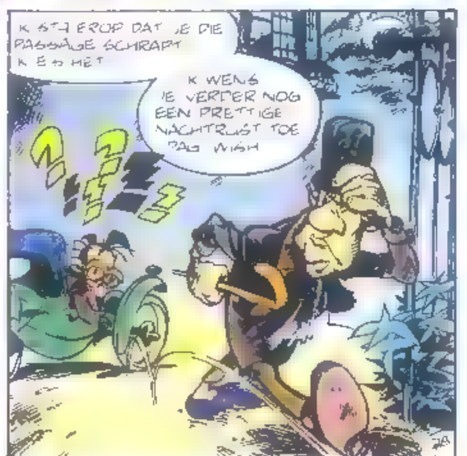

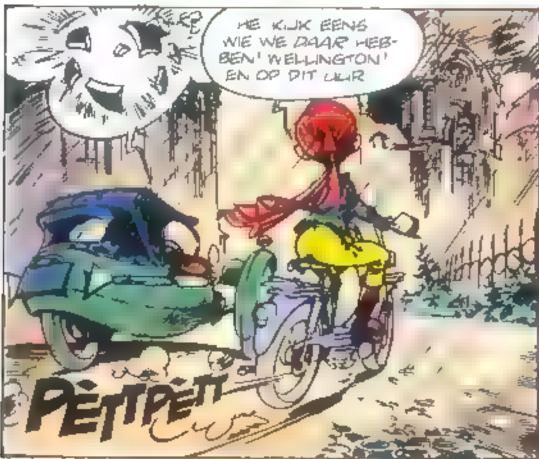

TEKENINGEN EN TEKST
FRED JULSING

het spook van de music hall

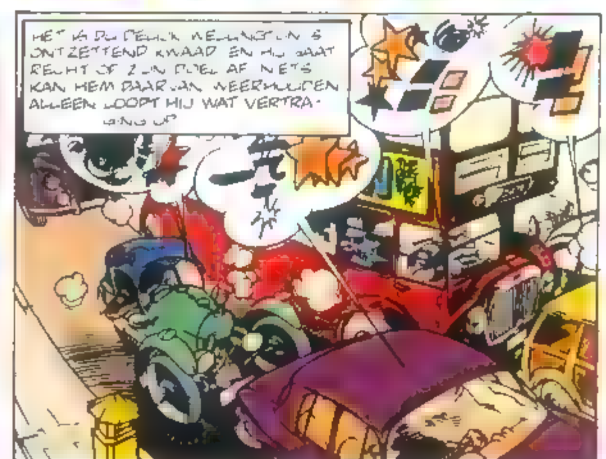

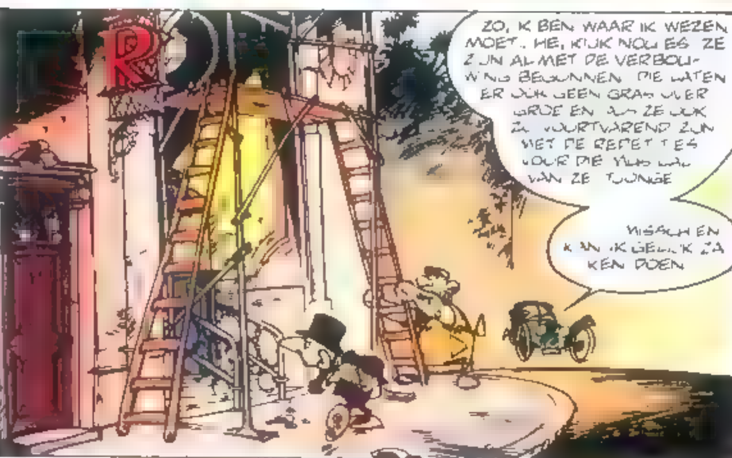

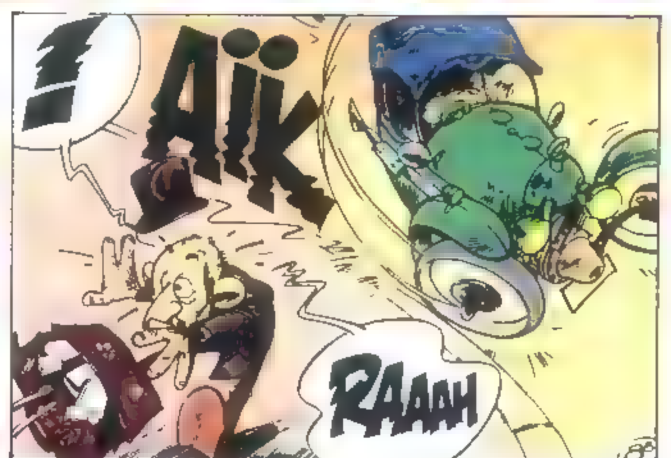

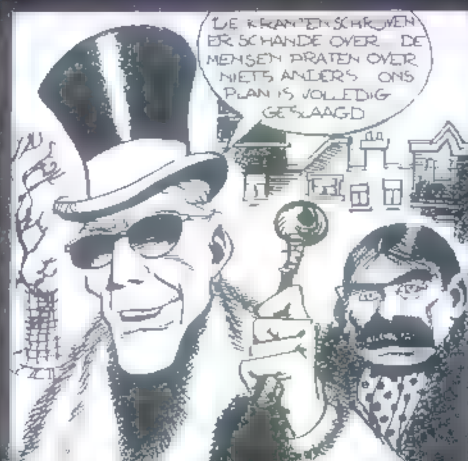

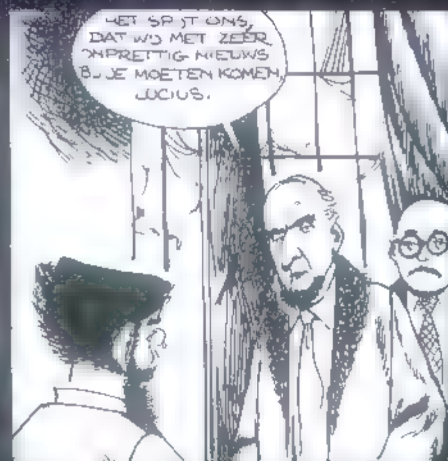

WORDT VERVOLGD

KRAAIENHOVE

DOOR
WILLY LOHMANN

de kruidendokter

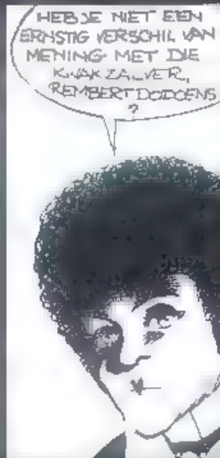

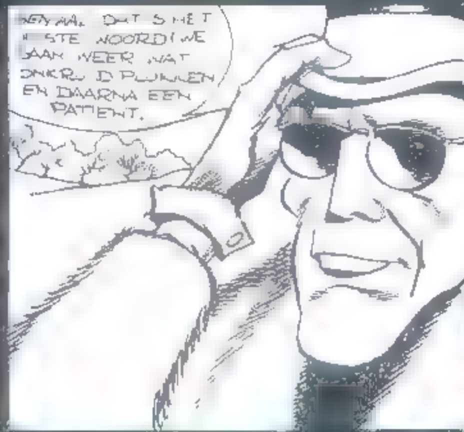

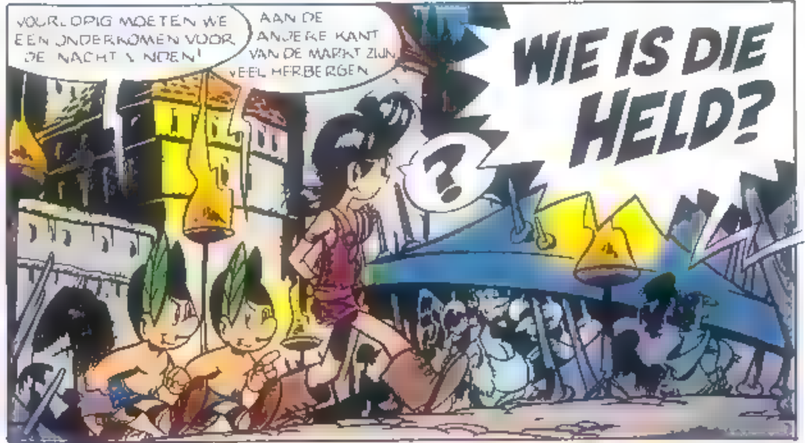

WORDT VERVOLGD

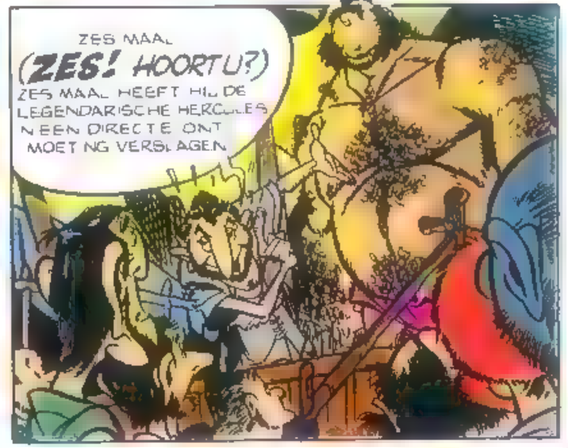
DE ARGONAUTJES

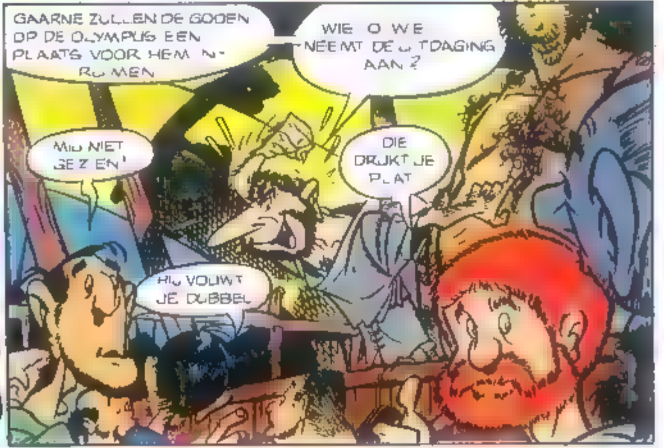

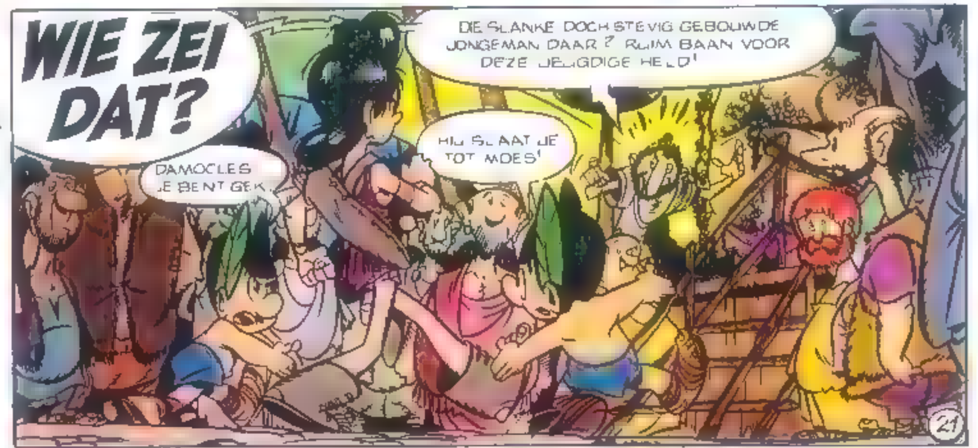

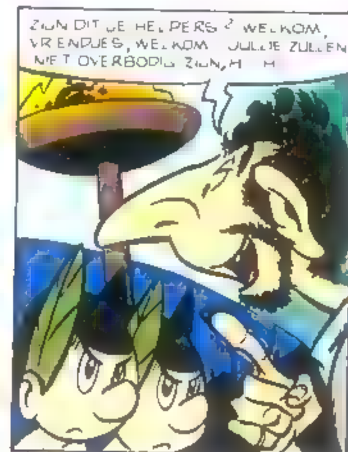

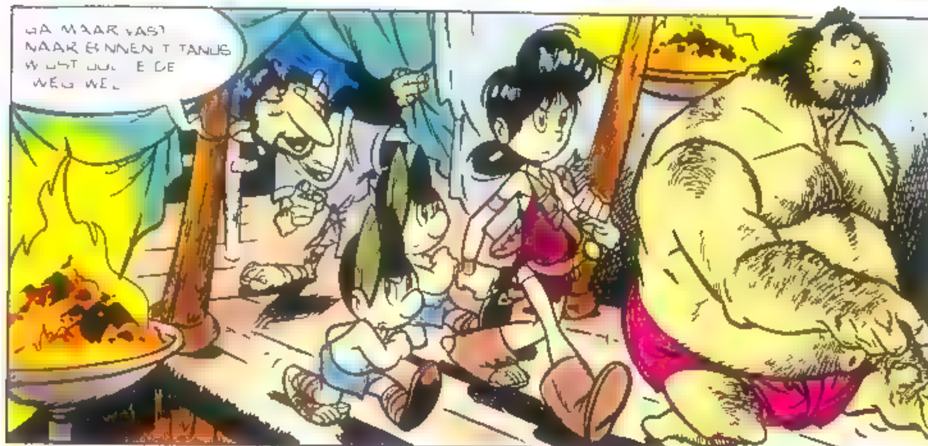
DOOR DICK MATENA

het zwaard van damocles

EN EVEN LATER

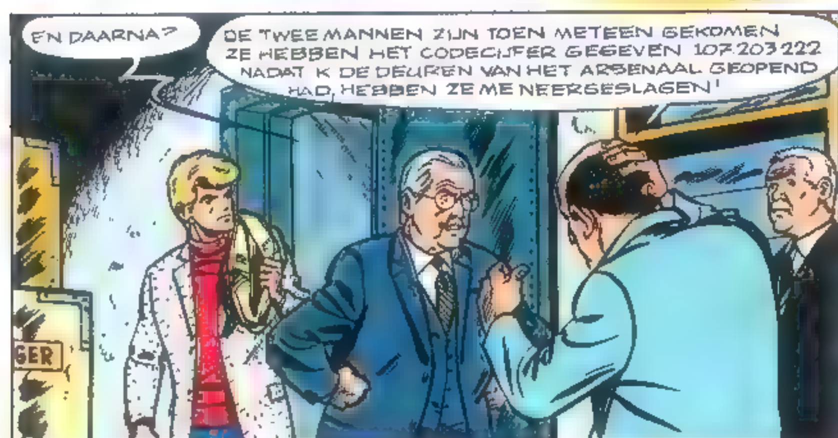
WORDT VERVOLGD

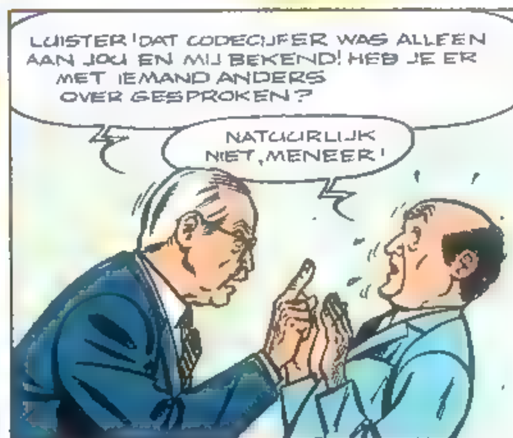
RIK RINGERS

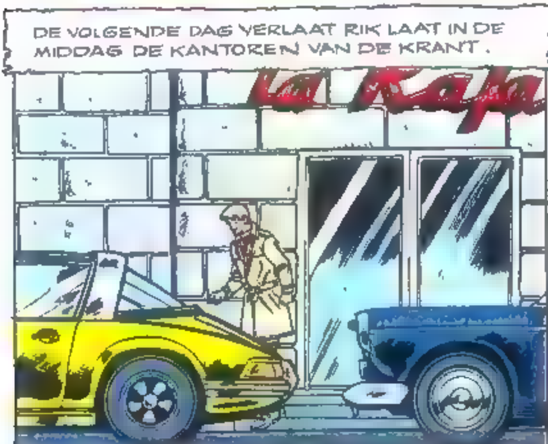

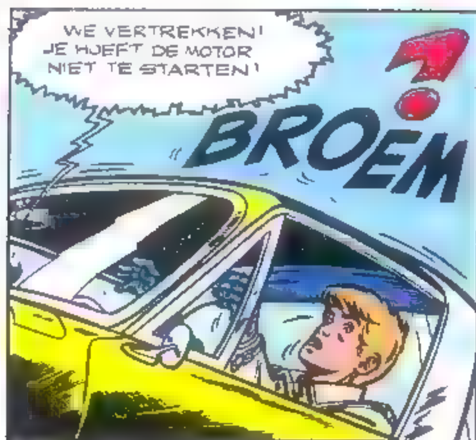

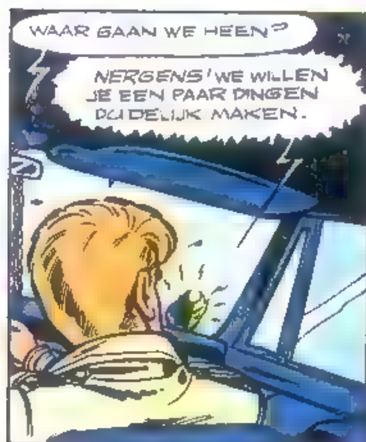
11

TEKENINGEN: TIBET
TEKST: DUCHATEAU
VERTALING: JAN DE ROOIJ

de trawanten van de duivel

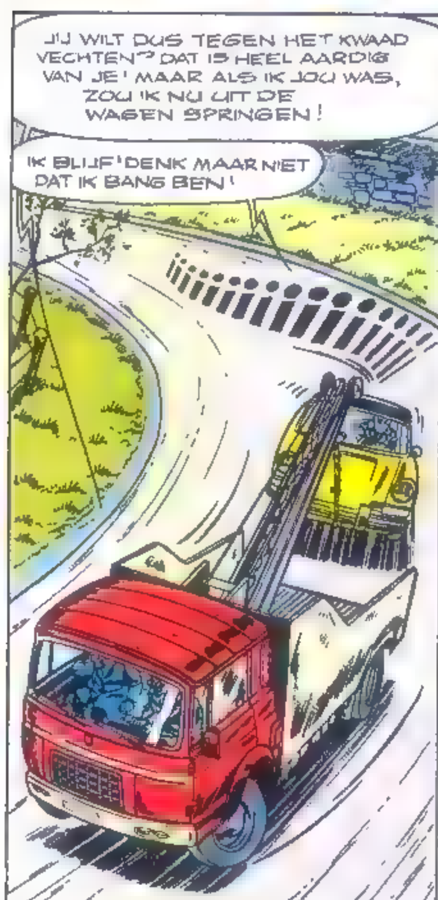

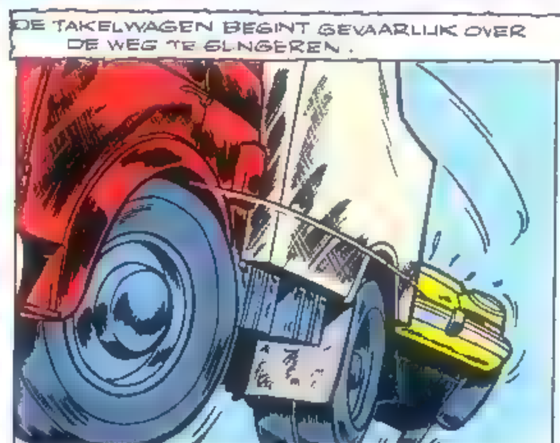

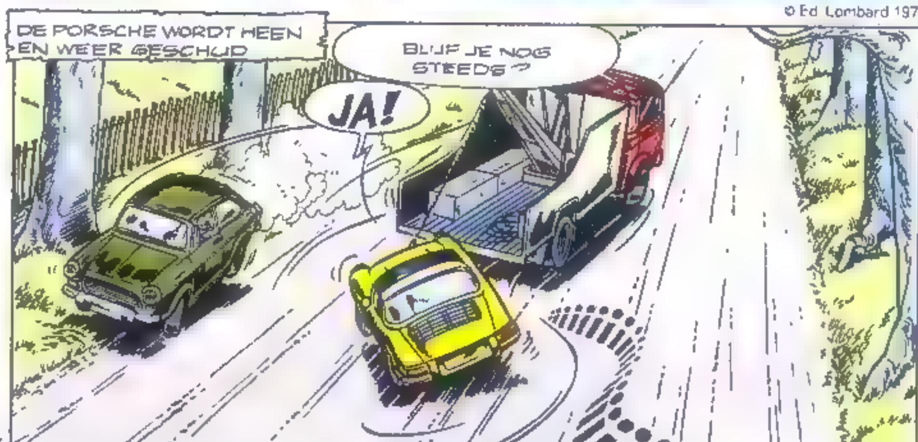

WORDT VERVOLGD

voor 3 lege Treets-zakjes + f 2,50

Treets

Je eigen foto op 50 plakzegels met je naam en adres.

Leuk idee van Treets. Vijftig plakzegels met je eigen pasfoto. Je naam en adres staan eronder. Zegels om te plakken op boeken, agenda, brieven, tekenspullen, platenhoezen, speelgoed. Op alles wat van jou is.

Hoe kom je aan die foto-plakzegels?
Bestel ze met onderstaande bon. Daarop zie je drie regels van 22 vakjes. Vul duidelijk (blokletters) je voorletters, naam, straat/nummer en woonplaats in. Het maximum aantal letters en cijfers op iedere regel is 22. Vandaar die vakjes.

Knip de ingevulde bon uit. Doe hem in een enveloppe met drie lege Treets-zakjes. Doe je pasfoto (denk erom: alléén pasfoto-formaat is mogelijk) ook in de enveloppe. Plak de enveloppe dicht, frankeer als brief en adresseer aan: Treets postbus 714, Eindhoven.

Hoe betaal je de f 2,50?
Er zijn drie mogelijkheden: blauwe girobetaalkaart, groene betaalcheque (in beide gevallen ten name van Treets postbus 714, Eindhoven) of bijsluiten van postzegels ter waarde van f 2,50 in de bovengenoemde enveloppe.

Wat gebeurt er dan?
Hebben we je enveloppe en betaling ontvangen, dan gaan we de vijftig foto-plakzegels voor je maken. Die ontvang je in een keurig blokje op een kaart. Je pasfoto krijg je natuurlijk ook terug.

Hierbij zend ik drie lege Treets-zakjes en mijn pasfoto.
Ik betaal de f 2,50: (betreffende rondje zwart maken)

- ○ *per blauwe girobetaalkaart t.n.v. Treets postbus 714, Eindhoven*
- ○ *per groene betaalcheque t.n.v. Treets postbus 714, Eindhoven*
- ○ *door bijsluiten van postzegels ter waarde van f 2,50*

Mijn naam en adres staan hieronder.

Blokletters s.v.p. Eén letter of cijfer per vakje. Punten en ruimte tussen woorden: één vakje. Afkortingen kunnen soms nodig zijn.

naam

straat en nummer

woonplaats

Deze aanbieding is geldig tot 31 december 1973 PEP

Kick, recht op het doel af!

Kick, het nieuwe voetbalblad gaat er elke week keihard tegenaan. Reportages uit binnen- en buitenland. Massa's foto's in zwart/wit en kleur. Kick houd je goed op de hoogte van wat zich zoal in de voetbalwereld afspeelt. Je kunt er alles in lezen over populaire voetbalfiguren. Zelfs Johan Cruyff, Frans Derks en Barry Hughes schrijven elke week in Kick! En ben je zelf lid van een amateur voetbal club dan zit je helemaal goed. Want elk nummer van Kick heeft drie pagina's speciaal voor de amateurs. Kick houdt het wedstrijdtempo goed bij, want het voetbalgebeuren van afgelopen zondag staat er alweer in als hij bij jou in de brievenbus glijdt.

Kick, een steengoed voetbalblad!

Ik word ook Kick-abonnee. **Kickbon**

Naam: ....

Adres: ....

Plaats: .... Prov.: ....

Handtekening van vader of moeder van de nieuwe abonnee:

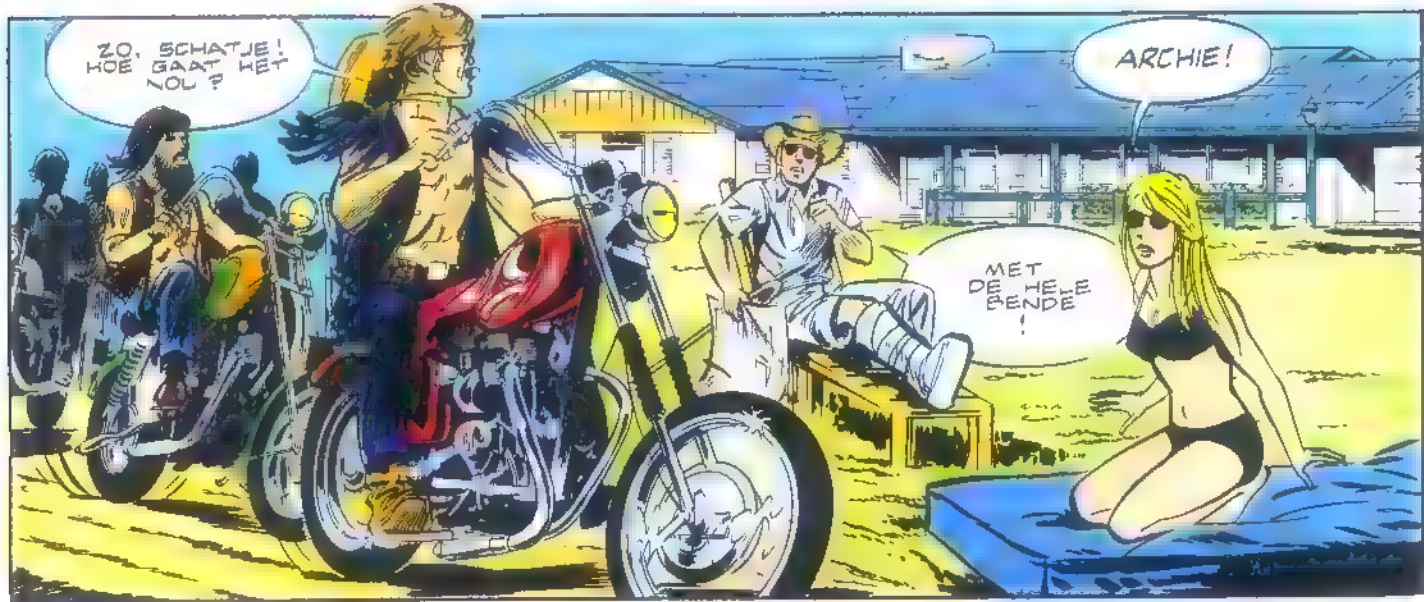
Kick komt razendsnel per post. Betaling per kwartaal d.m.v. een toegezonden acceptgirokaart. Abonneeprijs f 16.25 per kwartaal (13 nrs.)

P 24 - Kick 73-04

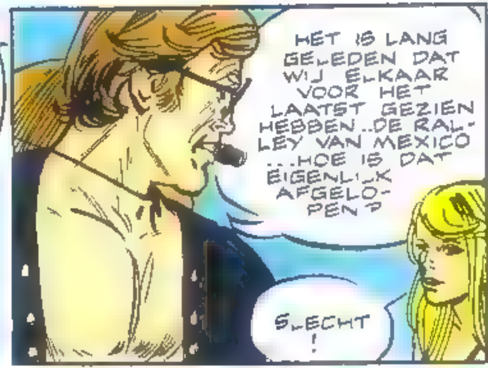
Wil je ook abonnee worden?
Vul dan de bon in en stuur die in een ongefrankeerde envelop naar Kick, P-24, antwoordnummer 7151, Amsterdam.
Je kunt ook de gegevens van de bon op een briefje overnemen.

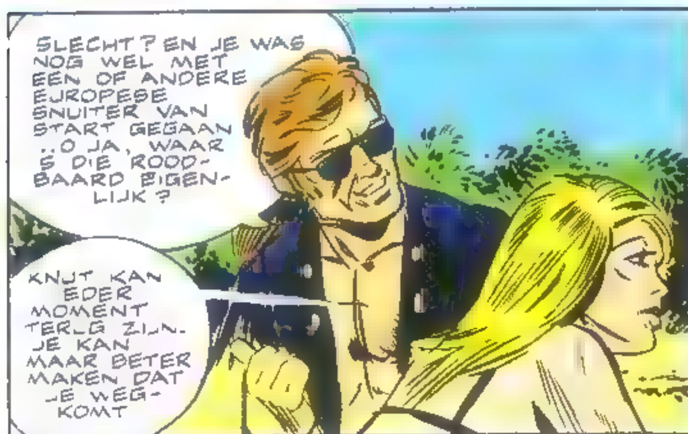
Kick abonneeprijs f 16.25 per kwartaal

KNUT ANDERSEN

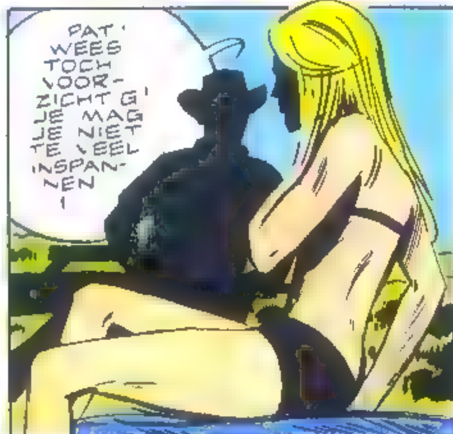

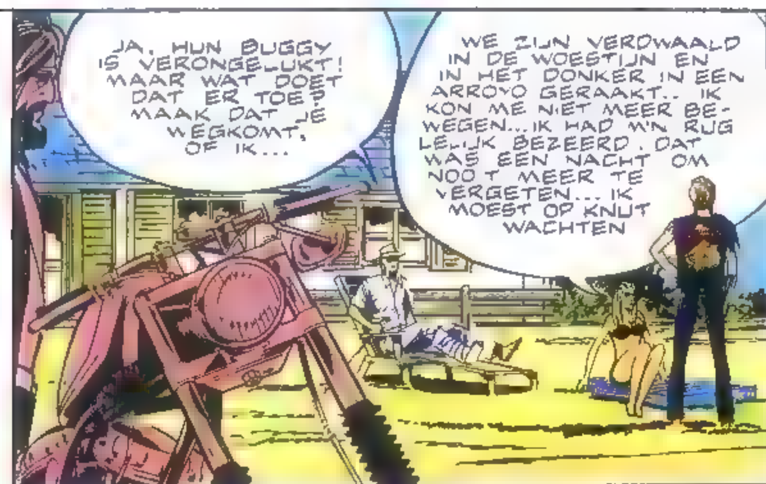

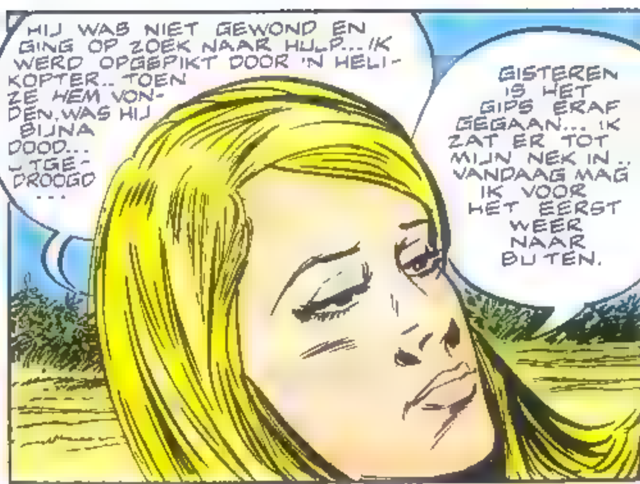

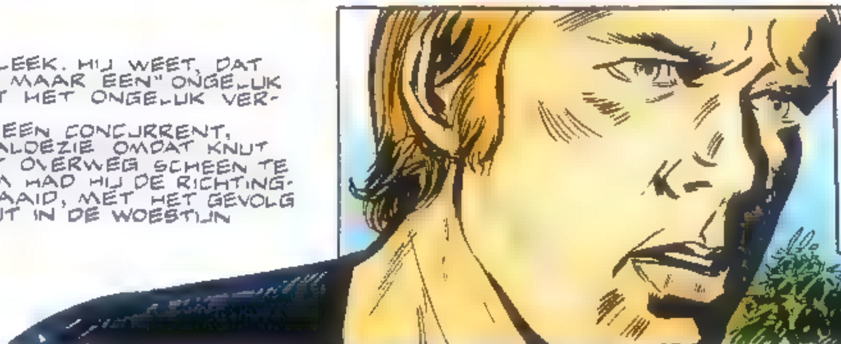
TEKENINGEN EN TEKST:
ALBERT WEINBERG
VERTALING:
ANNEMARIE BROEK

hell's angels

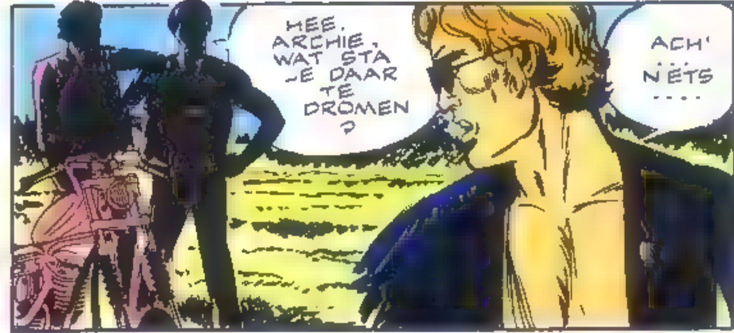

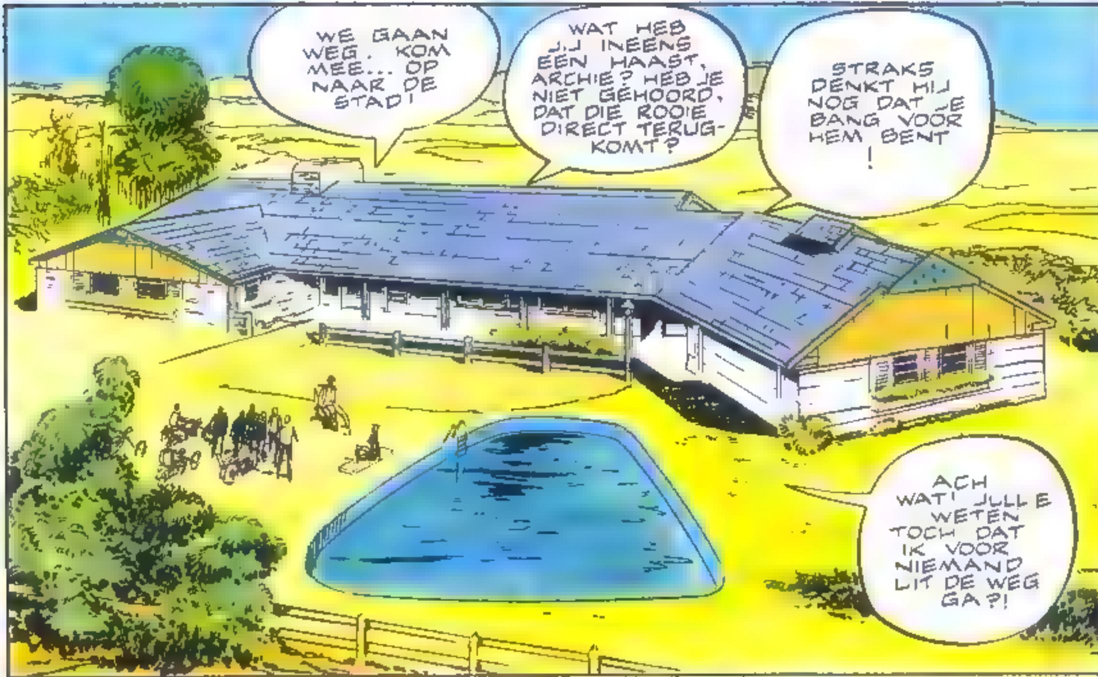

ARCHIE WORDT BLEEK. HIJ WEET, DAT HET NIET OM ZO MAAR EEN "ONGELUK" GAAT.. HIJ HEEFT HET ONGELUK VEROORZAAKT...
OP VERZOEK VAN EEN CONCURRENT, MAAR OOK UIT JALOEZIE OMDAT KNUT ZO GOED MET PAT OVERWEG SCHEEN TE KUNNEN... DAAROM HAD HIJ DE RICHTINGBORDEN OMGEDRAAID, MET HET GEVOLG DAT PAT EN KNUT IN DE WOESTIJN VERDWAALDEN...

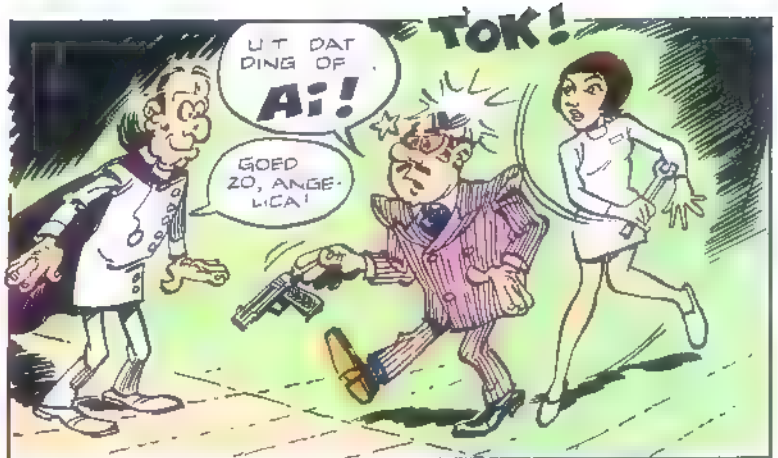

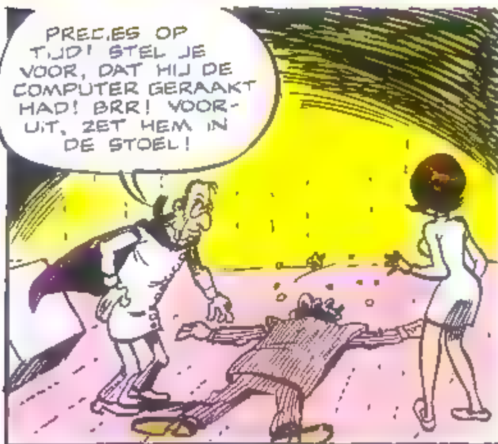

WORDT VERVOLGD

DE MACARONI'S

TEKENINGEN
DINO ATTANASIO
TEKST
DICK MATENA
KLEUR TONNY KOOT

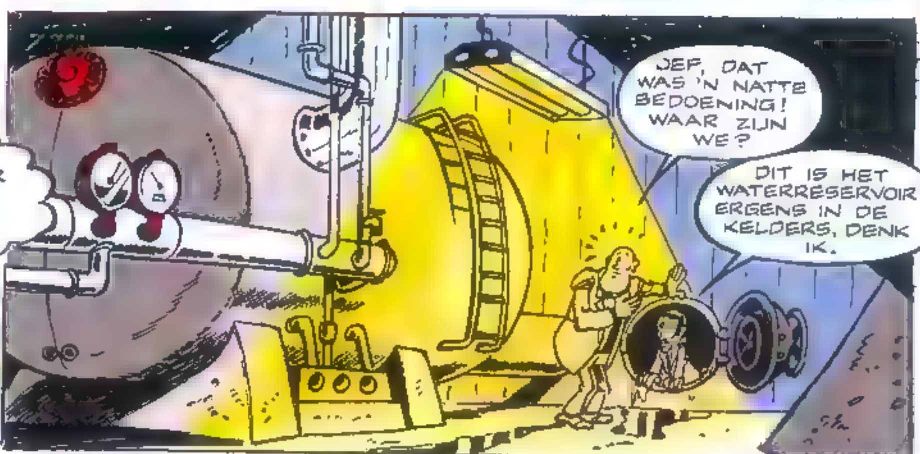
de wraak van de graaf

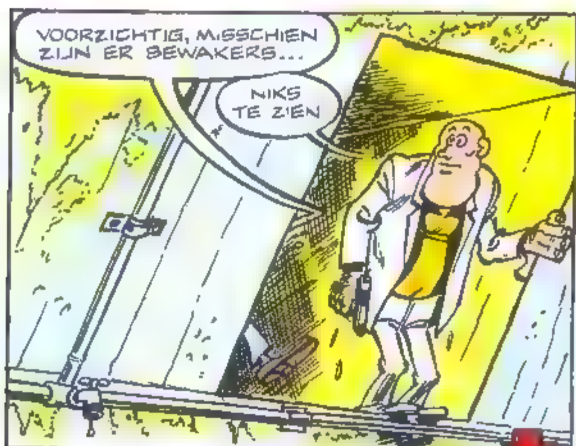

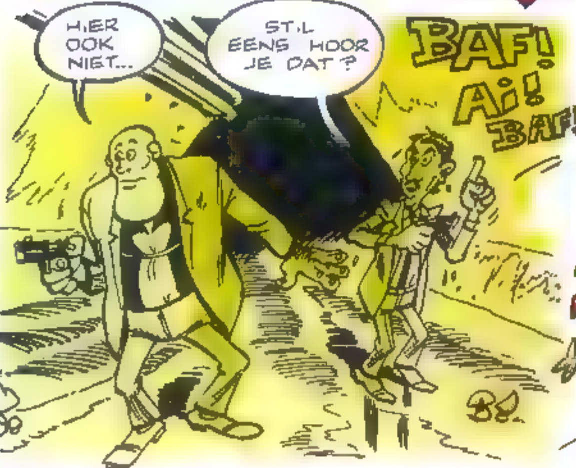

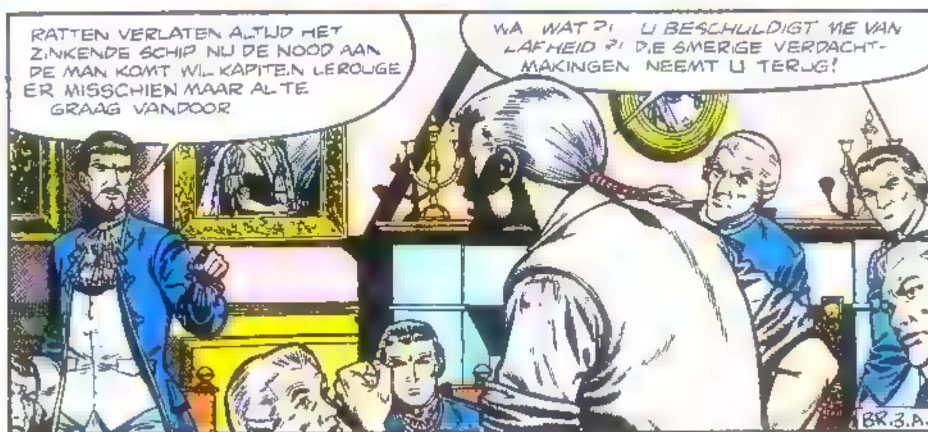

Roodbaard

* ZIE DE KAPERBRIEF

TEKENINGEN: HUBINON
TEKST: CHARLIER
VERTALING: JAN DE ROOIJ

de bevrijding van fort-de-france

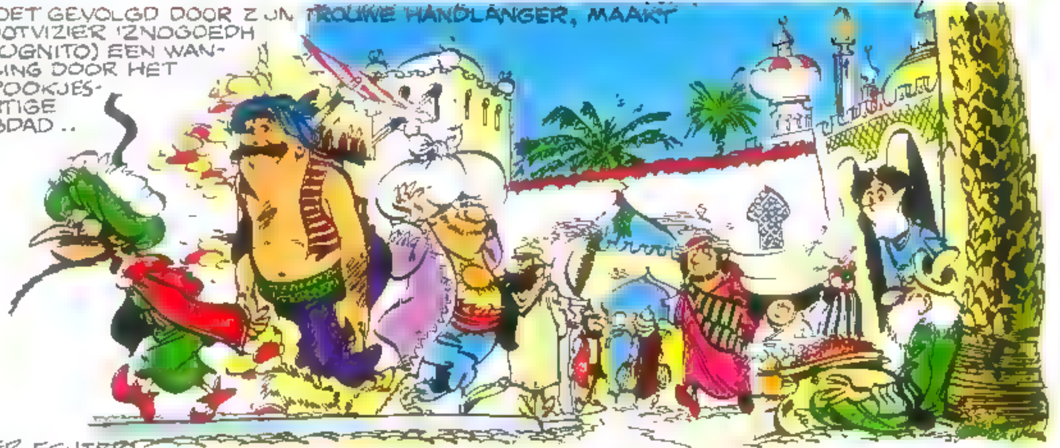

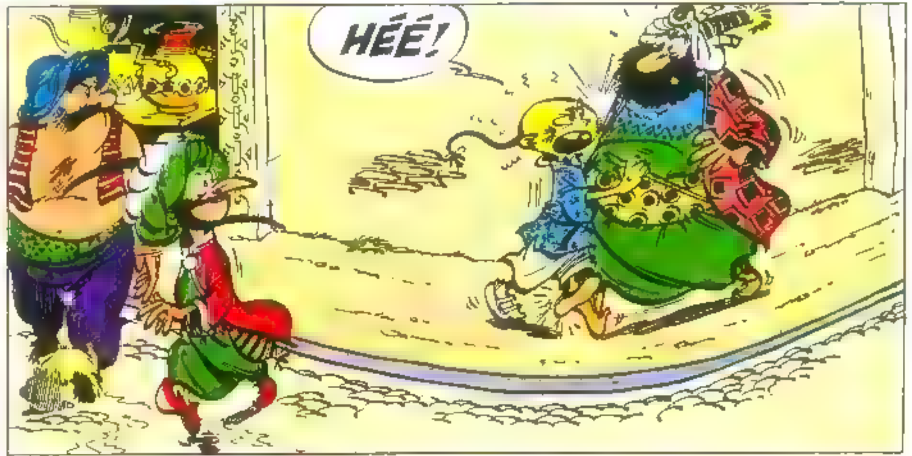
WORDT VERVOLGD

IZNOGOEDH

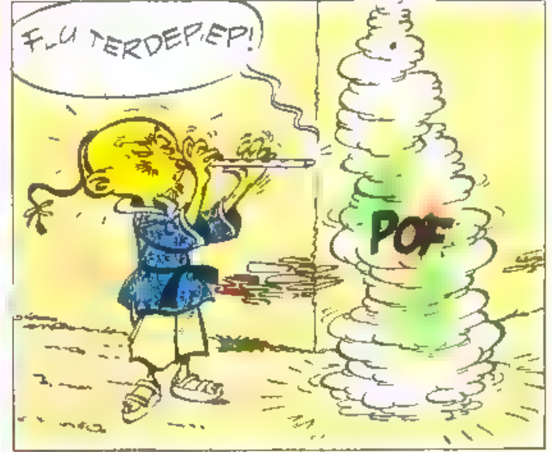

P DE VOET GEVOLGD DOOR ZIJN TROUWE HANDLANGER, MAAKT GROOTVIZIER IZNOGOEDH (INCOGNITO) EEN WANDELING DOOR HET SPROOKJESACHTIGE BAGDAD..

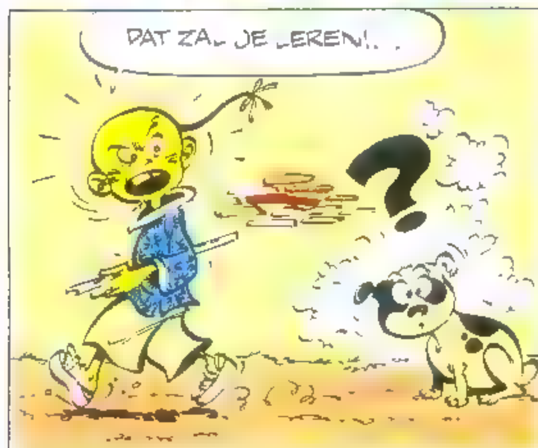

DE STUITENDE GROOTVIZIER ECHTER, BEZETEN DOOR DOOR EN DOOR SLECHTE GEDACHTEN, SCHENKT GEEN AANDACHT AAN DE FEEËRIEKE OMGEVING.
IK MOET EEN MIDDEL ZIEN TE VINDEN OM ME VAN DE KALIEF TE ONTDOEN, OPDAT IK KALIEF WORDE IN PLAATS VAN DE KALIEF..

HÉÉ!

KUNT U NIET UITKIJKEN WAAR U LOOPT ?
KIJK ZELF UIT, GEEL GEVAAR!

NEEM DAT TERUG!
NEE!!!

FLUTERDEPIEP!
POF

DAT ZAL JE LEREN!..
?

ZAG JE DAT, ALI ?
IK ZAG 'T BAAS DAT IS EEN MAGIËR DIE ZIJN ER WEL MEER IN BAGDAD.

DE MAN MOETEN WE HEBBEN!
HET LEIDT ALLEMAAL NERGENS TOE, BAAS.

TEKENINGEN:
TABARY
TEKST:
GOSCINNY
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

de toverfluit

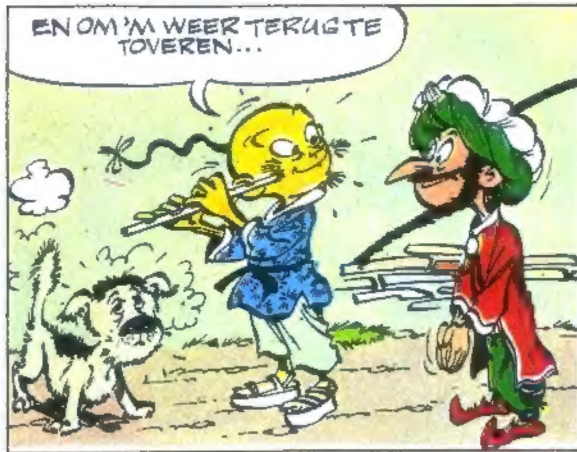
IZNOGOEDH

LUISTER. HIJ WERKT ALLEEN ALS JE HET JUISTE WIJSJE SPEELT...

FLUITERDEPIEP!
POF

EN OM 'M WEER TERUG TE TOVEREN...

PIEPERDEFLUIT!
POF

DENK ERAAN: IN DE RICHTING VAN DE PATIËNT SPELEN.
IK HEB 'T BEGREPEN, GELOOF IK.
HOE KOM IK NU OPEENS AAN VLOOIEN?

NOG ÉÉN VRAAG... WAAROM WILT U DIE FLUIT EIGENLIJK HEBBEN?

HEH, HEH, ...OM DE KALIEF IN EEN HOND TE VERANDEREN EN ZIJN PLAATS OP DE TROON IN TE NEMEN... IK BEN GROOTVIZIER IZNOGOEDH, HEH, HEH!

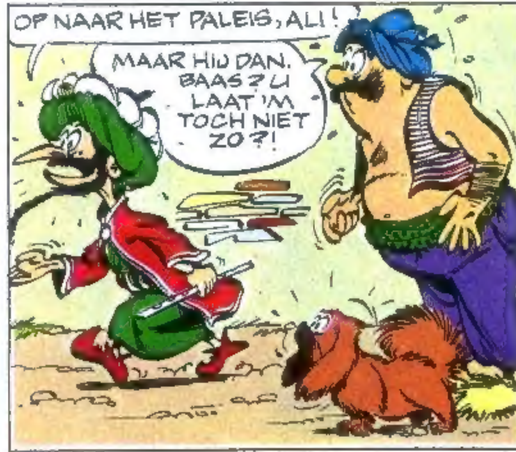
OH NEE! OH NEE! NEEM UW GELD TERUG EN GEEF MIJ DIE FLUIT! IK BEN EEN EERLIJK MAN!

FLUITERDEPIEP.
POF

HEH, HEH... IK HEB AANLEG, AL ZEG IK 'T ZELF...

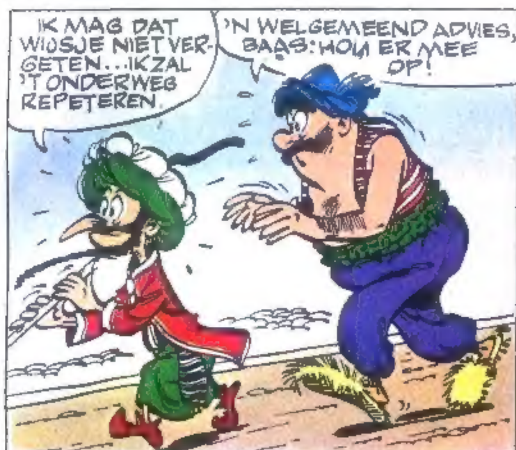

OP NAAR HET PALEIS, ALI!
MAAR HIJ DAN, BAAS? U LAAT 'M TOCH NIET ZO?!

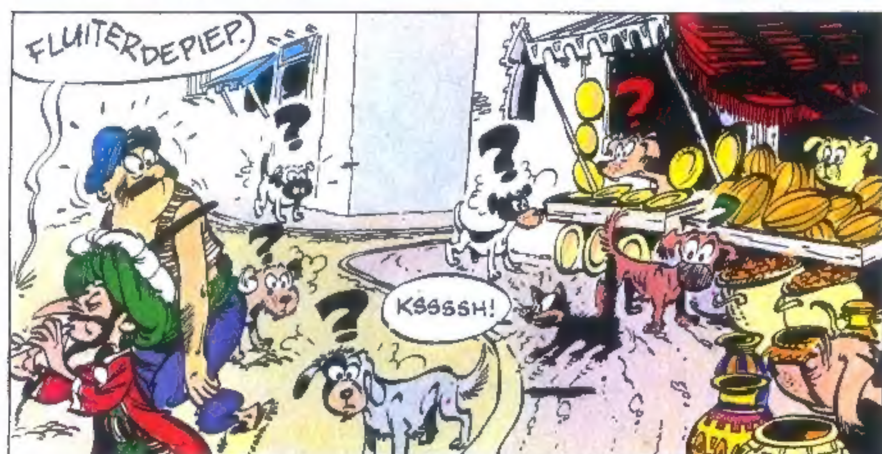

ZEKER WEL! HIJ WEET TEVEEL EN IK HOU NIET VAN HONDEN DIE TEVEEL WETEN. VORT!
KAÏÏ!!
3

de toverfluit

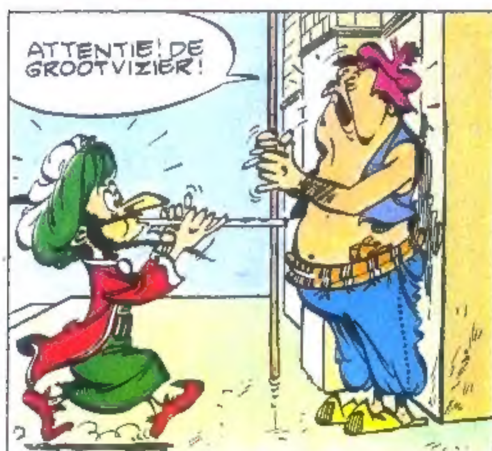

© Dargaud S.A. 1973

WORDT VERVOLGD

Flippie Flink

DOOR: MORT WALKER

